ČASOPIS PRE VŠETKÝCH KRESŤANOV

Víťazný život

1/2017

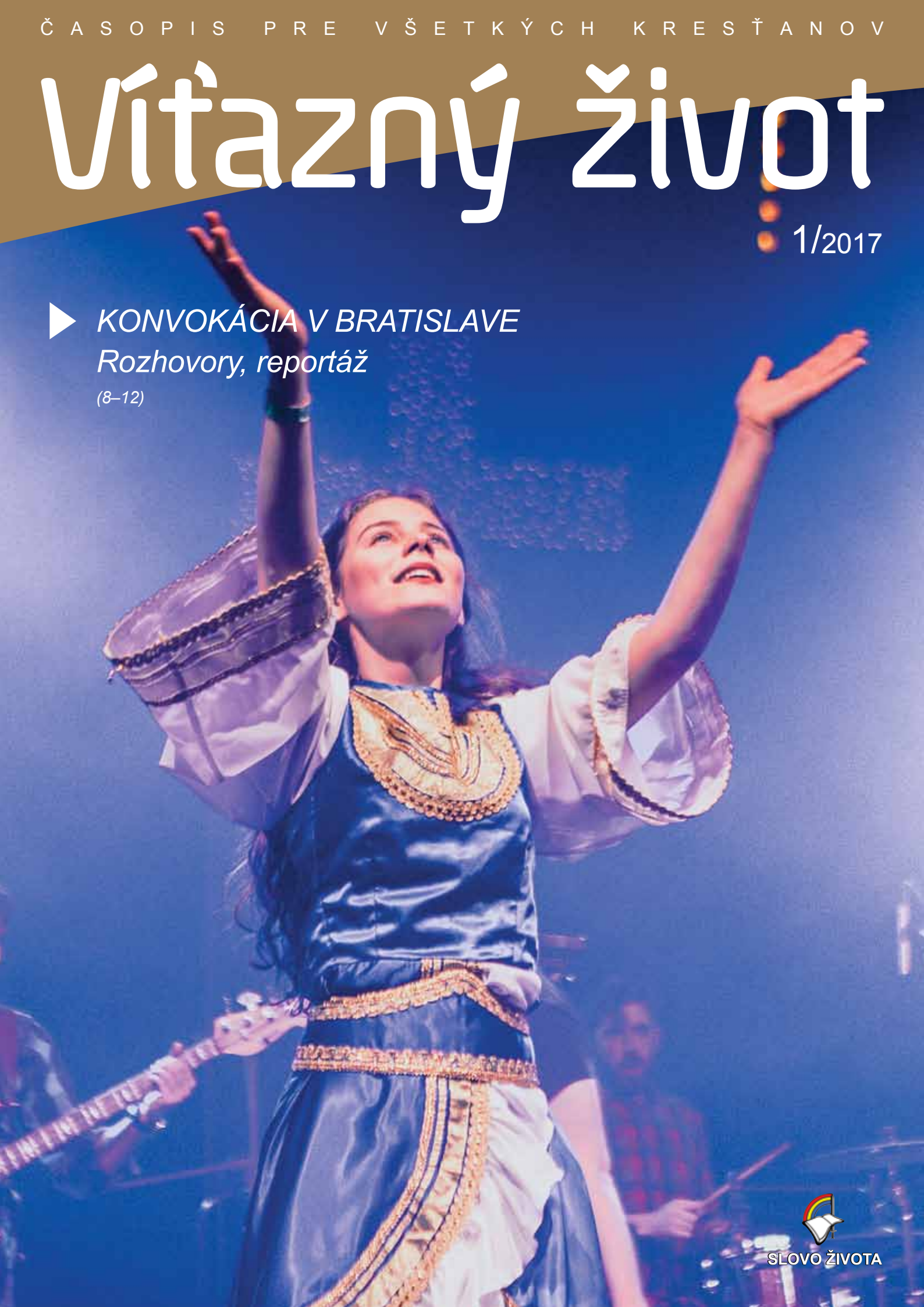

KONVOKÁCIA V BRATISLAVE

Rozhovory, reportáž

(8–12)

SLOVO ŽIVOTA

new

Heidi BAKER

RODENIE ZÁZRAKOV

mäkká väzba, 219 strán

Boh nám sľúbil zázraky. Čo ste ochotní urobiť pre to, aby sa stali skutočnosťou?

Všetci túžime po Božej priazni a horlivo prosíme o zázraky. Avšak vynosiť Božie zasľúbenia a neskôr ich porodiť – to si často vyžaduje námahu, trpezlivosť a schopnosť zvládať nepohodlie.

Autorka prepája skúsenosti z vlastnej služby s biblickým príbehom Máriinho tehotenstva, aby ukázala, ako sa aj my môžeme stať nositeľmi Božej slávy v tomto svete. Božie zasľúbenia občas vyzerajú zvláštne, nepravdepodobne, ba dokonca bláznivo. Aj keď sa nám môžu zdať neuskutočniteľné, môžeme na ne zareagovať podobne ako Mária, ktorá sa Bohu poddala a povedala áno. Je najvyšší čas, aby sme vstúpili do každej oblasti spoločenského života, verili v nemožné a boli svedkami zázrakov, ktoré Boh prostredníctvom nás vykoná.

Heidi a Rolland Bakerovci *sú zakladateľmi organizácie* Iris Global. *Ako misionári slúžili v Indonézii, Hongkongu a v uliciach Londýna. V roku 1995 ich Pán povolal do Mozambiku, kde sa stretli s obrovskou chudobou. Dnes sú svedkami toho, ako sa Boh zázračne stará o viac ako 7000 detí. V Mozabiku tiež založili 10 000 kresťanských zborov. Heidi je známa hlbokým modlitebným životom, vnímavosťou na Svätého Ducha a odvahou viery.*

Joyce Meyer

SEBAVEDOMÁ ŽENA

276 strán, 10,90 Eur

Dnešnú spoločnosť zamorila epidémia pocitov menejcennosti, ktorej sú vystavené najmä ženy. Sebavedomá žena je taká, ktorá vie, že je milovaná, odmieta žiť v strachu a neporovnáva sa s inými. Jej sebaistota pramení z optimistického postoja, odvahy, ale predovšetkým z viery v Boha.

Carl Gustaf Severin

DAJ NÁM NÁRODY

176 strán, 7,90 Eur

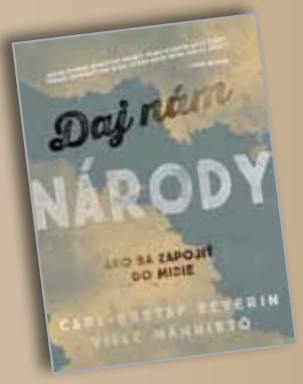

Táto kniha ti ukáže Božie srdce pre misiu a povzbudzuje, aby aj tvoje srdce zahorelo túžbou poslúchnuť Pána v jeho poslaní: „Choďte a kážte evanjelium!“ Autor je zanieteným misionárom a za posledných 30 rokov precestoval 60 krajín.

David Hathaway

SILA VIERY

196 strán, 8 Eur

Autor precestoval Európu a bývalý Sovietsky zväz, aby prinášal Božiu zvesť spasenia a uzdravenia, zažil zázračné vyslobodenie z komunistického väzenia v bývalom Československu, dvakrát bol uzdravený z rakovinya prežil päť pokusov o vraždu.

Lenka Šimková

AKO VRABCE ČVIRIKALI

10 Eur

CD s 13-timi veselými detskými pesničkami. Autorka piesní a spev: Lenka Šimková. Vokály: Miriam Chovancová, Ester Chovancová. Aranžmán piesní, recording, mix&mastering: Martin Chovanec. Vhodné pre deti od 4 do 10 rokov.

Naše knihy nájdete vo svojom kníhkupectve alebo si ich môžete kúpiť aj na Tomášikovej 30 v priestoroch Slova života (Tel: 02-20929311). Tým, ktorí nie sú z Bratislavy, odporúčame objednávať cez eshop na **www.slovozivota.sk** Posielame na dobierku za 2 eurá.

OBSAH

SKUTOČNÝ PRÍBEH
Boh má dokonalý plán
ANDRÁŠIKOVCI
str. 4–5

NOVÁ KNIHA
Rodenie zázrakov
Heidi BAKER
str. 6–7

ROZHOVORY, REPORTÁŽ
Konvokácia v Bratislave
str. 8 –12

MISIA
EGYPT – stĺp svetla nad Stredným východom
str. 12

HISTÓRIA KRESŤANSTVA
Hugenoti
Reformácia vo Francúzsku
str. 13

SVEDECTVO
Ako Boh obdaril neplodný pár 4 deťmi
str. 14–15

VYUČOVANIE
Prosba, ktorá sa vždy dotkne Božieho srdca
Peter ČUŘÍK
str. 16–17

POVIEDKA
Svetový pamätný deň holokaustu 2017
str. 18–19

POVIEDKA
Maratón duše
Martin HUNČÁR
str. 20–21

INZERCIA
Návšteva M. Tótha v Bratislave
str. 22

Fotka na titulke: **Konvokácia v Bratislave**

Autor fotografie: **Marek Turčok**

BELONG – BELIEVE – BEHAVE

Kresťanský život je nádherný! Niektorých možno toto vyhlásenie zaskočí, lebo pod kresťanstvom si predstavujú život plný obmedzení a zákazov. Áno, Biblia varuje pred hriechom. Hriech je jed, ktorý zabíja so stopercentnou účinnosťou. No k pokániu nás v prvom rade vedie Božia dobrota (Rim 2:4). Keď sa obrátil C.S.Lewis, ktorý bol agnostikom a učiteľom literatúry na Oxforde, napísal o tom knihu. Nazval ju „Zaskočený radosťou!". Od kresťanstva očakával mnohé, ale radosť? To ho naozaj zaskočilo!

Biblia Božie kráľovstvo definuje ako pokoj, radosť a spravodlivosť v Duchu Svätom (Rim 14:17). Predstavte si, že na námestie vo vašom meste položili obrovské kade a na každú dali nápis: POKOJ, RADOSŤ, SPRAVODLIVOSŤ. Nad to by ste vyvesili transparent – „Príďte a pite! Je to zadarmo!"- Málokto by odmietol.

Nikdy ma neprestane udivovať, ako Božia láska dokáže premieňať ľudské bytosti. Keď Pán Ježiš prišiel do Jericha, nasledoval ho veľký zástup. Už vtedy bol známym rabínom a celebritou. Zhromaždilo sa celé mesto, aby videlo zázraky. V zástupe však chýbal jeden muž. Volal sa Zacheus (Luk 19). Toho by medzi seba nepustili, lebo ho nenávideli. Bol to kolaborant, ktorý zradil vlastný národ a upísal sa Rimanom len preto, aby zbohatol. No aj keď mal Zacheus lukratívny džob a bohatstvo, tušil, že život musí ponúkať viac. Vyšplhal sa preto na vyschnutý figovník, aby Ježiša aspoň uvidel, keď pôjde okolo. Chcel vedieť, či chýry o ňom za niečo stoja. Ako sa zástup blížil, tep sa mu zrýchlil. Konečne zazrel Majstra, teraz si len prial, aby nikto nezazrel jeho. To sa však prepočítal. Ježiš sa zastavil a spolu s ním aj tisíce ľudí. Ježiš zdvihol oči a tisíce párov s ním. Zacheus bol odhalený. Vedel, že teraz si ho slávny rabín vychutná a pred celým mestom zosmieši. Ježiš ale všetkých šokoval, keď zvolal: *„Zachee, zíď rýchlo dolu, lebo dnes musím zostať v tvojom dome!"* Čože? Čo učiteľ nevie, s kým to hovorí? Keby bol prorok, isto by vedel, že Zacheus je hriešny. Všetci to predsa vedia!... **Ježiš to vedel.** No on miluje hriešnikov! Nenávidí hriech, lebo ten ubližuje a zabíja, no hriešnikov miluje. Predtým ako Zachea konfrontoval, dal mu pocítiť, že mu na ňom záleží. Anglicky hovoriaci kresťania to nazvali BELONG (patriť). Ježiš mu dal najavo, že s ním počíta, a pozval sa k nemu na večeru. Zacheus bol v šoku tak ako aj celý zástup. Natešený zbehol dole a ani na chvíľu nezaváhal a vystrojil pre Ježiša hostinu: *„A zišiel rýchle a prijal ho radujúc sa."* Angličania to nazvali BELIEVE (veriť). Zacheus ho prijal s veľkou radosťou. Celý svoj mizerný život čakal na chvíľu, keď mu dá niekto pocítiť, že aj on niekam patrí. Zažil už toľko pohŕdania a poníženia. Tomuto rabínovi na ňom zjavne záležalo. Keď pocítil prijatie (BELONG), bolo preňho iba prirodzené veriť (BELIEVE). Vo svojom dome usporiadal párty, o ktorej sa v Jerichu ešte dlho rozprávalo. Tam spoznal Ježiša tvárou v tvár a bol prekvapený tým, že bol ešte lepší než chýry, ktoré o ňom kolovali. Na konci večierka dal všetkým znamenie, aby stíchli. Slávnostne vyhlásil: *„Hľa, polovicu svojho majetku, Pane, dávam chudobným a ak som niekoho v niečom oklamal, vraciam štvornásobne."* Angličtina má na to slovo BEHAVE (správať sa).

Ježiš mu najprv poskytol prijatie (BELONG), potom Zacheus uveril (BELIEVE) a nakoniec urobil radikálne rozhodnutia, ktoré jasne hovorili o jeho pokání (BEHAVE). Toto je kresťanstvo! Nezačína tým, že sa ľudia začnú dobre správať. To Ježiš mení naše srdcia! Stačí Kristovi povedať áno, zísť dole z miesta prekliatia či hanby a prijať ho do svojho vnútra. BEHAVE – tvoj nový charakter – bude iba ovocím jeho zázraku znovuzrodenia v nás.

Nepoznám tvoj figovník. No viem, že si nebol stvorený pre hanbu a poníženie. Ježiš ťa pozná podľa mena tak ako Zachea a pozýva ťa k novému životu. Prijmi ho v jednoduchej modlitbe: „Pane Ježišu, vojdi do môjho srdca a buď môj Pán a Spasiteľ!" Ježiš ti daruje nový život a novú budúcnosť. Myslím si, že aj ty budeš zaskočený radosťou, o ktorej písal C. S. Lewis.

Peter Čuřík

Boh má dokonalý plán

ANDRÁŠIKOVCI

Ich rodičia boli pastormi prebudených zborov vo Vojvodine, obaja prežili krásne detstvo, no aj obdobie krízy a hľadania smeru pre svoj život. Ivan sa považuje za márnotratného syna, ktorý sa vrátil na správnu cestu. Podarilo sa mu to až tu na Slovensku, dnes pracuje ako hypotekárny špecialista, jeho hobby je opravovať hudobné nástroje. Spolu s manželkou Tamarou sú pre zbor Slova života v Bratislave veľkým požehnaním, obaja slúžia v hudobnej skupine, Ivan hrá na gitare a Tamara spieva.

IVAN

Ako som (s)poznal Ježiša

Môj príbeh nezapadá do bežných svedectiev o obrátení. Ja som totiž o Ježišovi počul ešte predtým, než si dokážem spomenúť. Narodil som sa do kresťanskej rodiny, moji rodičia sú pastormi zboru Kristova Duchovná Cirkev v mestečku Bačsky Petrovec vo Vojvodine na severe Srbska. V našom dome sa vždy vzývalo meno Božie, modlilo sa, čítala sa Biblia. Nechal som sa pokrstiť, prijal som dar Svätého Ducha ešte ako malý chlapec. Vedel som, že Boh existuje, videl som Jeho zázraky, bol som si vedomý, že sa ma dotýka a žije vo mne. Zakúsil som, ako ku mne hovoril cez Božie slovo, cez sny; rozumel som tomu, že sú veci, ktoré presahujú ľudskú múdrosť, a predsa...

Tragédia v našej rodine

Mal som 11 rokov a môjho mladšieho brata zasiahol elektrický prúd. Zomrel. Bolo to v období, keď bola v Srbsku najväčšia kríza, žilo sa z viery... Môjmu otcovi sa podarilo dostať sa do Nemecka pracovať. No zlá správa ho prinútila vrátiť sa ihneď späť a pochovať vlastného syna. To, čo povedal na pohrebe, som nevedel pochopiť: „Boh dal, Boh vzal, nech je posvätené Jeho meno.“ Nahneval som sa na Boha. Ako môže byť taký nespravodlivý? Ako môže dovoliť, aby sa takéto niečo stalo práve takému zbožnému a nevinnému stvoreniu, akým bol môj otec? Nahlodávalo to moje vnútro a všetko, čomu som odmalička veril, sa rúcalo. Začali mi vadiť veriaci ľudia, bohoslužby, modlitby a postupne moje srdce ochladlo...

Nedávno som počul jednu vetu od kresťana, ktorý podobne ako ja, vyrastal vo veriacej rodine. Presne popisovala aj moju situáciu: „Obrátiť sa o 180 stupňov by pre mňa znamenalo odvrátiť sa od Ježiša!“ A práve toto sa vo mne odohrávalo. Odvrátil som sa od Pána, nechcel som mať nič spoločné s ľuďmi, ktorí mu veria, svojich rodičov som ignoroval, prestal som sa modliť a do zboru som chodil len zo zvyku. Nepokračovalo to dobre.

Všetci asi poznáme príbeh márnotratného syna, ja obzvlášť, pretože som to prežil na vlastnej koži. Neskončil som síce na mizine medzi sviňami, práve naopak – svet mi ponúkol rešpekt medzi kamarátmi, popularitu v hudobnej branži, dobré známosti, ale prázdnota, ktorá ma napĺňala, bola neznesiteľná. Alkohol, ľahké drogy, cigarety, hudba, nemravný život a násilie nenaplnili moje očakávania, akurát mi zanechali jazvy na srdci a negatívne ovplyvnili myseľ a telo. Rodičia sa ma snažili priviesť na správnu cestu, ale ja som sa im čoraz viac vzďaľoval. Dodnes si spomínam, ako mi mama vravela, že ak bude treba, tak ma vlastnými rukami vytrhne z pekla. Nemal som odtiaľ ďaleko, môj život tam smeroval... Moje vnútro volalo po zmene. Ako keby som bol smädný, ale nevedel sa napiť, chcel som sa zhlboka nadýchnuť, ale nedokázal som to. Nevedel som poriadne spať, výbuchy nálady sa stali každodennou záležitosťou. Vedel som, že zarmucujem Ducha Svätého svojimi skutkami. Potreboval som zmenu zmýšľania, prostredia, spoločnosti...

Svet mi ponúkol rešpekt medzi kamarátmi, popularitu v hudobnej branži, dobré známosti, ale prázdnota, ktorá ma napĺňala, bola neznesiteľná.

Nový život som našiel na Slovensku

Pod výhovorkou, že si idem nájsť lepšiu prácu, som vycestoval na Slovensko. Unikal som. Hlboko vo vnútri som vnímal, ako mi Boh dáva poslednú šancu. V Bratislave som našiel iných ľudí, inú kultúru. Konečne som mal slobodu robiť to, čo sa mi chcelo. Napriek tomu sa nedala potlačiť túžba po niečom správnom, novom a čistom. Zostal som úplne sám, bez známostí, bez kamarátov, bez negatívnych vplyvov okolia. S vedomím, že sám Pán stojí stále neďaleko mňa a chce mi dať nový život.

Jedného dňa som sa ocitol na konferencii v Slove života. Pastora Petra a Martina som poznal ešte z ich návštev v Srbsku, vedel som, že sú to kazatelia živého slova. Moje srdce znova zmäklo, konečne som cítil, ako sa ma opäť dotýka Duch Svätý, ako usmerňuje moju myseľ. Zrazu mi bolo jasné, že v dome Otcovom sa sluhovia majú oveľa lepšie, ako by som sa mal ja vo svete. Ubehol nejaký čas, pretože Duch Svätý mi musel

uzdraviť srdce, zmeniť moju myseľ a znovu ma povolať, aby som mu slúžil. Povedal mi, že sám poznám cestu späť, a sľúbil mi, že bude so mnou po celý čas. Cesta späť nebola ľahká, mal som veľa prekážok (a niektoré z nich tam stále sú), ale už sa nevyhýbam pohľadu na Ježiša Krista, na Toho, ktorý spôsobil v mojom živote ten najväčší div. Pán mi dal nádherný dar – manželku Tamaru, s ktorou mu chceme spoločne slúžiť tam, kde nás pozve, a to všetko z lásky k Nemu.

Pán napravil moje vzťahy s rodičmi a ostatnými príbuznými, okresáva môj charakter. Popritom sa splnila ďalšia túžba môjho srdca. Keď som študoval za drevárskeho technika, chcel som sa naučiť vyrábať hudobné nástroje. Podarilo sa mi nájsť si prácu vo firme, ktorá ich vyrába, naučil som sa ich aj opravovať a stal som sa vedúcim výroby. Dnes to už robím len ako záľubu, pretože som vnímal, že ma Pán povoláva pracovať v oblasti finančného poradenstva.

TAMARA

Odovzdala som mu všetky zranenia

Pochádzam z Kulpína – malej dedinky vo Vojvodine. Vyrastala som v kresťanskej rodine, moji rodičia mne a mojim dvom bratom už od malička vštepovali do srdca Božie slovo. Milovala som tráviť chvíle v zbore spolu s bratmi a sestrami. Môj otec je pastorom zboru Kristovej Duchovnej Cirkvi v Kulpíne. Nebolo to ľahké. Cítila som sa odmietnutá ľuďmi, nepochopená a pod dvadsaťštyrihodinovým dozorom.

Zapísaná v Knihe života

Už ako trinásťročná som bola naplnená Svätým Duchom, ale naplno som sa ešte nerozhodla odovzdať svoj život Bohu. Počas strednej školy ma začal lákať svet, istý čas som bola zmätená. Vždy som sa vrátila späť k Bohu, ale vo svojom srdci som si odnášala zranenia od ľudí. Bola som tínedžerka, v období, keď sú deti akosi citlivejšie a ľahšie zraniteľnejšie. Ťažko som niesla každý konflikt, každé nedorozumenie. Tušila som, že musí existovať niečo, čo ma uspokojí a naplní viac. Moji rodičia mi boli vzorom, brala som si od nich príklad, ako odpúšťať, ako zniesť i zlé, ich láskavé slová akoby ožívali v mojom vnútri.

Dospela som a vedela, že niečo musím so svojím životom spraviť. Chýbal mi smer, Boh ešte stále nekormidloval moju loď. Až ako osemnásťročnú ma Pán povolal, aby som prišla k Nemu a zložila pri Jeho nohách všetky zranenia. Ešte ako dieťa som počula o tom, že existuje akási Kniha Života, v ktorej sú zapísané mená tých, čo odovzdali svoj život Bohu. Vždy som túžila, aby tam bolo aj moje meno. Konečne prišiel ten deň – viem, že tam už som zapísaná aj ja. Pán zobral z môjho srdca všetky zranenia, konečne som znova mohla úprimne milovať svojich bratov a sestry. V našom zbore som sa zapojila do chvál a začala pomáhať v nedeľnej škole. Slúžiť malým deťom počas bohoslužieb ma veľmi napĺňalo.

Ako som spoznala Ivana

Nastal čas, keď vo mne rástla túžba po životnom partnerovi, začala som sa za neho modliť. Chcela som, aby mi Boh požehnal muža, s ktorým budeme môcť spolu slúžiť. S Ivanom sme sa v podstate poznali od malička. Jedného krásneho dňa ma oslovil a začali sme sa viac spoznávať. Hneď sme vedeli, že patríme k sebe. Som Bohu za neho veľmi vďačná. Keď sme spoločne plánovali našu budúcnosť, museli sme riešiť, kde budeme bývať. Ja som si nikdy nepripúšťala, že by som niekedy zo Srbska odišla. Ale Pán Boh mal iné plány a dnes, s odstupom času, naozaj môžem potvrdiť, že Jeho plány sú lepšie než tie naše.

Chýbal mi smer, Boh ešte stále nekormidloval moju loď. Až ako osemnásťročnú ma Pán povolal, aby som prišla k Nemu a zložila pri Jeho nohách všetky zranenia.

Po presťahovaní do Bratislavy mi bolo veľmi ťažko, všetko bolo iné, noví ľudia a náročné výzvy. Aj v tomto ma Boh naučil spoliehať sa na Neho a dôverovať mu. Požehnal ma nad moje očakávanie, pracujem v jednej americkej biofarmaceutickej firme a minulý rok sa nám podarilo kúpiť byt pri Senci. Už od malička veľmi rada spievam a preto je pre mňa cťou, že takto môžem slúžiť aj v zbore a viesť ľudí spolu s celým tímom bližšie do Božej prítomnosti. Pán nás požehnal mnohými skutočnými priateľmi v zbore Slova života, kde sa cítime ako doma. Boh má naozaj dokonalé plány pre naše životy.

Rodenie zázrakov

Heidi BAKER

Heidi Baker sme mali možnosť vidieť na vlastné oči počas nedávnej *Európskej konvokácie* v Bratislave. Jej služba je naozaj neobyčajná a nie vždy „uhladená“, no Heidi má neprehliadnuteľnú lásku k Spasiteľovi. Všetkým, ktorí ešte vrúcnejšie túžia milovať Ježiša a zároveň chcú zakúsiť Jeho uzdravujúcu moc v bežnom živote, môže byť táto knižná novinka balzamom pre dušu. Často sa v nej spomínajú zázraky, pozorný čitateľ však iste postrehne, že sú skôr sprievodným znakom; najdôležitejšia je láska k Bohu a k ľuďom okolo nás. Prinášame vám „ochutnávku“ z tejto knihy a hlavne z lásky agapé, ktorá z nej sála. Kniha je už v predaji, ďalšie podrobnosti o nej nájdete na str. 2 tohto čísla.

ŽIVOT NA TEMNÝCH MIESTACH

Opýtal sa ma: Videl si, človeče? Potom ma viedol späť pozdĺž brehu rieky. Keď som sa vrátil, na brehu rieky bolo veľmi mnoho stromov, a to na oboch stranách. Povedal mi: Táto voda tečie do východnej oblasti a steká k Arabe. Keď sa vleje do mora so slanou vodou, jeho vody sa uzdravia. Každá živá bytosť, ktorá sa hýbe tam, kam príde rieka, bude žiť. Potom bude mnoho rýb, lebo kamkoľvek sa tieto vody dostanú, iné vody sa uzdravia, a bude žiť všetko, k čomu rieka príde.

Ezechiel 47:6-9

Veľký prielom v Mozambiku sme zažili počas povodne, ktorá napáchala veľké škody. V niektorých dedinách bola situácia taká vážna, že ženy museli rodiť v korunách stromov. Vychádzali sme do terénu v helikoptérach, LandRoveroch a na člnoch, aby sme pomohli čo najväčšiemu počtu ľudí. Keď to bolo potrebné, brodili sme sa vodou peši. Keď sme to urobili, státisíce ľudí prišli k Ježišovi. Táto strašná povodeň spôsobila jednu z najväčších duchovných zmien, aké sme v Mozambiku zažili.

Boh nám povedal, že ak Mu dovolíme, aby nám dal svoje srdce a myseľ, začneme konať to, čo konal On. Ježiš robil iba to, čo videl robiť Otca. Povedal: *„Amen, amen, hovorím vám: Syn nemôže nič robiť sám od seba, len to, čo vidí robiť Otca. Lebo čo robí Otec, to podobne robí aj Syn. Veď Otec miluje Syna a ukazuje mu všetko, čo sám robí. A ukáže mu väčšie skutky ako tieto, aby ste sa čudovali“* (Jn 5:19-20).

Jeho rieka z nás prúdi ako dôsledok intímnej lásky, ktorú nachádzame na skrytom mieste. Ak chceme z tejto rieky získať život, musíme do nej najprv sami vstúpiť. Keď sa do nej ponoríme, život pôjde s nami všade, kam sa vyberieme – dokonca aj na tie najtemnejšie miesta. Keď žijeme v Božej rieke, totálne ponorení do Jeho srdca, začne cez nás prúdiť uzdravenie. Na brehu nášho života vyklíči život. Čistá Božia rieka premení a prečistí všetky kalné vody. Dokonca aj slanú či trpkú vodu zmení na sladkú.

Keď sa naša služba v priebehu niekoľkých rokov rozrástla z troch na tisíce zborov, bolo to preto, lebo Boh nás ponoril do svojho Ducha spôsobom, aký sme dovtedy nepoznali. Mnohí sa nás pýtajú, ako sa to stalo. Moja odpoveď je: to urobil Boh. Zhliadol na nás – malých ľudí, ktorí sa natoľko pokorili a klesli do prachu, že aj ten najmenší lúč Jeho prítomnosti by im preletel ponad hlavy – a požehnal nás. Vylial svojho Ducha a poslal nám úžasných ľudí ochotných slúžiť. Ako sa píše v spomínanej stati z Ezechiela, v rieke žije mnoho bytostí a rýb.

Boh nám dal veľké zasľúbenie: kamkoľvek sa rieka dostane, bude prekypovať životom. Predstavte si, že všade, kam vstúpime, sa v hojnej miere vylieva život, uzdravenie a radosť. Verím, že presne to sa stane, ak sa spoločne naučíme zotrvávať v rieke.

Pred povodňami sme k Pánovi privádzali naraz iba niekoľko ľudí. Dnes

sa často stáva, že v jeden večer prijme Krista naraz celá dedina. Spomínam si na osadu, v ktorej nežil ani jediný kresťan. Keď som sa pripravovala na prvú kázeň, spomenula som si na túto stať z proroka Ezechiela. Celým srdcom som uverila, že vďaka Otcovej láske v ten deň prinesieme do dediny živú vodu.

Pred povodňami sme k Pánovi privádzali naraz iba niekoľko ľudí. Dnes sa často stáva, že v jeden večer prijme Krista naraz celá dedina.

Po západe slnka vládne v afrických dedinách nepreniknuteľná tma, preto so sebou všade nosíme generátor. Duchovná atmosféra v tej osade bola nezvyčajne pochmúrna, ale my sme so sebou priviedli deti s nášho centra, ktoré len tak niečo nerozladí. Rozsvietili sme svetlá a pozapájali aparatúru. Deti hovorili, spievali a hrali na bubnoch. Ich piesne chvál sršali radosťou. Potom som kázala a nakoniec som vyhlásila: „Priveďte mi slepých a hluchých!“

Neboli tam žiadni nepočujúci, čo je v tejto časti Afriky zriedkavé. Potom mi ktosi povedal, že vie o istom slepcovi, ktorý je aj ochrnutý. Vraj leží vo svojej chatrči, pretože sa k nám nemal ako dostať.

Výborne! Požičala som si baterku a spolu s modlitebným tímom pozostávajúcim z detí som sa vybrala k mužovej chatrči. Keď sme sa k nej dostali, muža sme našli zabaleného do deky s modrými postavičkami šmolkov! Doteraz premýšľam nad tým, ako sa k tej deke dostal a či niekto z dediny vôbec vie, kto sú šmolkovia. Predpokladám však, že mu to bolo jedno.

Posadali sme si okolo neho, modlili sme sa zaňho a na záver sme ho objali. Oči sa mu neotvorili, ale rozbolela ho hlava. Po krátkej modlitbe bolesť zmizla, no zrak sa mu ani potom nevrátil.

Spýtala som sa ho teda, či chce spoznať Ježiša. Vyhlásil, že on i celá jeho rodina sú pripravení vydať svoje životy Ježišovi. Spomínam si, že v tej chvíli mi napadlo: „Tento muž nevidí, a predsa chce Ježiša. Má úžasnú vieru!“ V ten večer sa muž aj jeho rodina obrátili.

Pred odchodom som mu povedala: „Keď budete zajtra vidieť, pošlite, prosím, za mnou do Pemby posla.“

Pemba je od tejto dediny vzdialená niekoľko hodín. V ten večer som určite nerozmýšľala ako normálny človek, ale ako osoba ponorená v Božej prítomnosti. To bolo veľmi dobré, pretože zvyšok večera nám dal

zabrať. Niektorí dedinčania nás začali kameňovať. Hostia, ktorých sme vzali so sebou, sa zamkli v našom LandRovere a prihovárali sa za nás.

Jedno z našich dievčat kamene ignorovalo a volalo k sebe slepých. Priateľskejší obyvatelia dediny k nám priviedli jedného slepca. Spolu sme sa zaňho pomodlili a muž okamžite ozdravel. Hoci predtým vyznával iné náboženstvo, po uzdravení skríkol aleluja, schmatol najbližší mikrofón a začal davu hovoriť o Ježišovi. „Ten, o kom hovoria, je skutočný,“ vyhlasoval, „bol som slepý a teraz vidím!“ Potom veľká časť dediny prijala Ježiša.

Jeho rieka z nás prúdi ako dôsledok intímnej lásky, ktorú nachádzame na skrytom mieste.

V pondelok som sa zhovárala s mojím priateľom, vplyvným podnikateľom z Pemby, ktorý praktizoval iné náboženstvo. Sedeli sme v jeho aute blízko našej misijnej stanice Glory Base, keď k nám podišiel akýsi cudzinec a zaklopal na okno.

„Ja som ten posol!“ Potom sa vedľa neho objavil druhý muž a vyhŕkol: „Vidí! A dokonca aj chodí! Hneď išiel robiť na pole!“ Môj priateľ podnikateľ ma ihneď poprosil, aby som sa zaňho pomodlila. Chytil ma za ruku a priložil si ju na oči. Túžil mať to, čo mám ja. Uznal, že potrebuje Ježiša. Boh má vždy veci pod kontrolou, aj keď koná neočakávane. Práve preto zostávame pod hladinou Jeho rieky.

Roztiahnite svoje siete

Potom zastanú pri mori rybári od Én-Gedi až po Én-Eglajim. Bude to miesto na sušenie sietí. Bude tu veľmi veľa druhov rýb práve tak ako vo Veľkom mori... Na oboch brehoch rieky vyrastú rozličné ovocné stromy; ich lístie nezvädne, ani ich ovocie sa nepominie. Každý mesiac budú rodiť nové, lebo voda rieky vyteká zo svätyne. Ovocie stromov bude slúžiť na pokrm a ich lístie na lieky.

Ezechiel 47:10, 12

Okolo nás sú „ryby“, ktoré čakajú, že ich chytíme do siete Otcovej lásky. V tejto generácii sa udiali strašné veci; o to väčší dôvod máme roztiahnuť svoje siete a veriť, že do nich chytíme zástupy.

Miestni často rozťahujú rybárske siete priamo pred naším centrom pre deti v Pembe, ktoré sa nachádza na brehu mora. Desať až dvadsať žien roztiahne obrovskú sieť, s ktorou by si nikto sám neporadil. Siete majú na sebe závažia, aby sa v oceáne ukotvili. Večer sa vrátia a za spevu spoločne vyťahujú úlovok na breh. Keďže pracujú spoločne, celý proces vyzerá ako nenáročná práca.

Už nie je čas vysedávať na brehu s udicou a tri hodiny čakať na jednu rybu. Obdobie, keď žatevným prácam dominoval jeden či dvaja pomazaní evanjelisti, je už za nami. Nastal čas spoločnými silami klásť obrovské siete, ktoré nám Boh vložil do rúk. Nemusíme drieť až do úplného vyčerpania. Stačí sa skryť v Jeho srdci a vzájomne spolupracovať. Bohu sa páči, keď sa rozdielne prúdy v cirkvi spoločne v láske chopia Jeho siete. Verím, že Pán buduje armádu ľudí, ktorí sa Mu v láske úplne poddajú a budú pevne držať svoj kúsok siete, aby na breh vytiahli milióny rýb.

Dve krídla orla: Láska a moc

ROZHOVOR
S HEIDI BAKER

Heidi, na Slovensku si bola po prvýkrát. Aké sú tvoje dojmy?
Mám veľkú radosť a vnímala som tu veľký hlad po Bohu.
Cítila si špecificky niečo pre východnú Európu?
Už viac nie ste kurence, ako som o tom hovorila aj v kázni. Boh vás premieňa na orly, ste napojení na Ježiša. Je čas vzlietnuť. Jedno krídlo je láska a druhé krídlo je Božia moc. Pán volá každého z vás, aby ste pre Neho žiarili. Nezáleží na tom, aké máte povolanie, či ste právnici, lekári alebo učitelia, kňazi alebo proroci. Toto je váš čas, máte svietiť! Tam, kde ste, buďte svetlom a nebojte sa temnoty. Choďte do nej, pretože svetlo Jeho lásky je silnejšie a prelomí ju.
Prečo si sa rozhodla prísť na túto konvokáciu?
Mám srdce pre Jeruzalem a Izrael a vy ho máte tiež. Moje srdce horí láskou. Boh ku mne hovoril o Európe, aj keď žijem v Mozambiku. V poslednej dobe tretinu svojho času cestujem po svete. Som presvedčená, že aj v Európe budeme svedkami obrovskej duchovnej plodnosti. Aj keď mnohým veciam ohľadne politiky nerozumiem, modlili sme sa za dnešnú situáciu v Európskej únii a spoločne veríme za desať miliónov spasených duší počas najbližších desiatich rokov. Ak je toto na Božom srdci, tak aj ja chcem k tomu prispieť. Chcem takto niečo rozsiať do vašich životov. Vy sa môžete povzniesť, môžete žiariť. Môžete sa stať všetkým, k čomu vás Pán povolal. U nás v Mozambiku sme obklopení ľuďmi z iných náboženstiev, predtým tvorili 99,99 % populácie, ale mení sa to. Napríklad teraz máme v jednej provincii okolo 2000 kresťanských zborov. Ľudia sa tam naozaj sklonili pred Ježišom a vláda už nehovorí, že tam je len jedno náboženstvo. Moje svedectvo sa môže stať pre vás proroctvom. To, čo som zakúsila v Mozambiku, sa môže stať aj u vás na Slovensku. Čo sme mohli vidieť my, budete môcť vidieť aj vy. Slepí vidia, hluchí počujú, chromí chodia, dokonca aj niektorí mŕtvi boli vzkriesení. Takže nech je môj život pre vás akousi prorockou lastovičkou.
Rada by si prišla znova na konvokáciu?
Určite by to pre mňa bolo veľkou radosťou. Mám rada hlad ľudí po Bohu a tiež tvoj a tvojej manželky. Nachádzam tu krásu, jednoduchosť, naliehavosť zažiť viac Boha. Je to úžasné.
Môžeš nás inšpirovať nejakým svedectvom zo svojej služby? Pohybuješ sa medzi tými najchudobnejšími a najslabšími, a práve tam Pán úžasne koná.
Svedectvo, ktoré mi prichádza na myseľ, je o odpustení. Vo východnej Európe ste prešli mnohým a téma odpustenia je aj pre vás dôležitým posolstvom a kľúčom k prebudeniu. Raz som na ulici v náručí hojdala chlapca, ktorého postrelila polícia. Vtedy sa ku mne priplazilo dievča, ktoré malo iba jednu nohu. Jej babička, ktorá bola aj čarodejnicou, prikázala jej bratom, aby ju ukameňovali za to, že dievčaťu v ohni zhorela noha. No ona prežila. Potom ju ako desaťročnú predali na prostitúciu. Bola celá vystrašená. Objala som ju, utešovala a zobrala k nám. Bola v zúfalom stave, plná démonov, temnoty, bolesti a nenávisti. Zamilovala som si ju. V podstate mala právo byť nahnevaná, veď bola odmalička mučená. Ale vďaka Ježišovi a nášmu dobrému nebeskému Ockovi pochopila, kým je, že je dcérou Kráľa. Bola oslobodená. Jedného dňa sa na mňa pozrela a povedala mi: „Mami, chcem sa vrátiť k svojej rodine.“ Šokovalo ma to! Odhovárala som ju od toho, vravela som jej: „Mama ti zomrela, bratia ťa chceli zabiť a babička je čarodejníčka.“ Ale ona mi pripomenula, čo som ju sama učila, že Ježiš je láska. Odchádzala so slovami, že chce milovať svoju rodinu. Neskôr doma priviedla oboch svojich bratov k Ježišovi. Všetci môžeme odpustiť! To sú tie dve krídla orla, láska a moc.

Je čas vzlietnuť. Jedno krídlo je láska a druhé krídlo je Božia moc.

Otázky kládol Vlado Žák, poslednú položil Peter Čuřík

Ste srdcom Európy – odblokujte upchaté tepny

ROZHOVOR
S BENOM FITZGERALDOM

Môžeš nám povedať viac o podujatí Awakening, ktoré sa v júni chystá v Prahe?
Myslím si, že prichádza čas pre strednú Európu, Českú republiku aj pre Slovensko. V oboch národoch sú studnice Božieho povolania, ktoré nepriateľ zahatil. Boh chce vašim krajinám vrátiť späť to, čo stratili, za čo raz v minulosti ich otcovia bojovali. Stredná Európa je srdcom kontinentu a Pán nás teraz vedie do Prahy. V Čechách aj na Slovensku nie je veľa znovuzrodených veriacich, no veríme, že aj táto armáda kresťanov môže do národovpriniesť zmenu. Boží dych je nad týmto územím! Pán ku mne o tejto geografickej oblasti hovorí už

Niektorým priamo na štadióne (v Nemecku) zmizli nádory z oblasti hrudníka, iným z podpazušia, a to len preto, že boli v Božej prítomnosti.

asi dva roky. Presťahovali sme sa sem z Austrálie aj s celým tímom a posledných 18 mesiacov tu intenzívne cestujeme. Moje srdce horí pre strednú Európu, chceme, aby sa ľudia stretli s Kristom novým spôsobom. Teraz je čas chopiť sa Pána! Vytiahnite plachty vysoko, a požiadajte Božieho Ducha, aby sa do nich oprel, pretože Boží vietor sa už dvíha.
Zmienil si sa o tom, že Česko a Slovensko sú ako dve komory srdca, z ktorých môže prúdiť život pre celú Európu.
Dostali sme pre vás prorocké slová. Toto miesto je ako srdce Európy a jeho tepny, ktoré sú upchaté, musia byť odblokované, aby mohol cez ne prúdiť život do ďalších národov východnej i západnej Európy. Táto konvokácia nie je cieľom, je len akýmsi škrtnutím zápalky. Dôležité je to, čo sa stane po nej. Kľúčové je, aby sa ľudia vrátili k zdroju, aby začali niesť ovocie. Aby sa všetci navrátili k ohňu a k prvej láske k svojmu národu a k nespaseným bratom. V roku 2017 si pripomíname 500. výročie reformácie, bezpochyby však v dnešnej dobe potrebujeme novú reformáciu.
Môžeš nás inšpirovať Awakeningami, ktoré sa už konali vo Švédsku a v Nemecku?
V Nemecku sa zhromaždilo až 27.000 ľudí. Hovorili mi, že ani Billymu Grahamovi, ani Reinhardovi Bonnkemu sa takéto niečo nepodarilo dosiahnuť. Nechcem, aby to vyznelo, že si ich prácu dostatočne nevážim, pretože oni sú mojimi hrdinami, ale mienim tým skutočnosť, že toto je niečo, čo naplánoval Pán: aby sa tisíce ľudí stretli a znova začali veriť za spasenie Nemecka. Odvtedy začala tamojšia cirkev oveľa viac organizovať evanjelizačné akcie po celej krajine. Zaznieva veľa svedectiev o zázrakoch, uzdraveniach, mení sa tiež skostnatená náboženská atmosféra v nemeckých cirkvách. Veľmi podobne to dopadlo aj vo Švédsku, pritom nás predtým odhovárali, že ľudia určite neprídu, pretože Štokholm je vraj najateistickejšie miesto na svete. Duch Svätý nás však viedol, veľa sme sa modlili a milovali tamojších kresťanských vedúcich. Nakoniec sme objednali najväčší štadión v celej Škandinávii. Ježiš tam bol mocne prítomný a prišli desaťtisíce ľudí.
Ako sa pozeráš na situáciu v Čechách a na Slovensku? Čo má podľa teba cirkev robiť?
Cirkev sa musí prebudiť, musí poznať Boží zámer, potrebuje odomknúť studnicu histórie a povedať: „Pane, to čo sa dialo v minulosti, urob, prosím, aj dnes!“ Cirkev potrebuje nové duchovné navštívenie, takisto je nutné povzniesť sa ponad každodenné zápasy a vidieť budúcnosť tohto kontinentu.
Bolo úžasné počuť aj o zázrakoch, ktoré sa počas Awakeningu diali priamo na štadióne v Nemecku...
Máme lekársky zdokumentované uzdravenia z AIDS a z mnohých ďalších nevyliečiteľných chorôb. Niektorým priamo na štadióne zmizli nádory z oblasti hrudníka, iným z podpazušia, a to len preto, že boli v Božej prítomnosti. Kľúčovou pravdou, ktorú sme na Awakeningu zdôrazňovali, bolo, že Ježiš Kristus je v každom kresťanovi, nielen v kazateľoch. Veľa času sme tiež trávili v uctievaní Krista, pretože to prináša jeho prítomnosť. A v jeho prítomnosti je potom všetko možné.
Na Slovensku si bol po prvýkrát. Aké sú tvoje dojmy?
Moje prvé dojmy? Možno to niektorých prekvapí, ale myslím si, že Slováci sú vrúcni, možno ešte vrúcnejší, než si sami myslia. Ľudia majú otvorené srdcia a keď sa s nimi rozprávam, vidím, ako hľadajú pravdu. Na jednej strane vidieť istú nespokojnosť a nenaplnenie, no na druhej strane sú otvorení a priateľskí. Naozaj verím, že ste na prahu veľkej žatvy.
Ďakujeme, že si k nám prišiel. Spojíme všetky sily, aby sme získali Európu pre Ježiša.

Otázky kládol Peter Čuřík

Konvokácia v Bratislave
ZVOLANIE NÁRODOV EURÓPY

Boh miluje národy. On sám ich stvoril a každému dal jedinečnú príchuť, kultúru, originalitu a poslanie. Tak ako má svoj nádherný zámer s každým jednotlivcom, tak má svoj zámer s každým národom, ktorý sa otvorí pre Jeho pôsobenie. V Žalme 2:8 vidíme krásny obraz, ako Boh Otec dáva Synovi zasľúbenie, aby si žiadal od neho národy ako dedičstvo a končiny zeme ako Jeho vlastníctvo. Je preto zodpovednosťou a výsadou Jeho nevesty Cirkvi, aby sme sa neuspokojili len s naším spasením, ale aby sme volali dňom i nocou, kým neuvidíme, ako sa národy stávajú Ježišovým dedičstvom, za ktoré na kríži tak draho zaplatil! A presne o tom bola Európska konvokácia 2017!

Prečo konvokácia?

Mnoho ľudí sa ma za posledné mesiace pýtalo, čo slovo „konvokácia“ znamená. „Ide o ďalšiu konferenciu?... Nemáme už konferencií dosť?...“ Osobne si myslím, že je vždy vzácne, keď sa bratia a sestry spoločne stretnú, aby chválili nášho Pána. Slovo konvokácia však znamená niečo viac. Toto slovo latinského pôvodu znamená „zvolanie“ ľudí, zhromaždenie národov. Ide o ľudí, ktorí sú ochotní prísť v zastúpení svojho národa, postaviť sa aktívne na modlitbách do medzery a stotožniť sa vo chvále s Božou vôľou, aby bol ich národ, Európa a Izrael zachránený. Témou konvokácie bolo svetlo národov: Povstaň & Svieť z Izaiáša 60.

„Povstaň a zaskvej sa, pretože prichádza tvoje svetlo a sláva Hospodinova vychádza nad tebou. Lebo, hľa, tma kryje zem a temnota národy, ale nad tebou vychádza Hospodin a Jeho sláva sa zjavuje nad tebou.“ (Izaiáš 60:1-2)

Mesto Bratskej-slávy privítalo 34 národov

Keď ma pred tromi rokmi Tom Hesse z Domu modlitieb v Jeruzaleme oslovil, či by som takéto „zvolanie národov Európy“ poprvýkrát na Slovensku neusporiadal ja, naplnila ma obrovská bázeň. Nielen kvôli všetkej organizácii, ktorá je s tým spojená, ale kvôli uvedomeniu si dôležitosti dopadu, ktorý môže takéto zvolanie modlitebníkov z celej Európy pre Slovensko a okolité národy priniesť. Teraz však, dva týždne po konvokácii, môžem s radosťou povedať, že to stálo zato! Privítať 2000 delegátov z 34 krajín sveta v našom krásnom meste Bratskej-slávy:) bolo skutočne niečím výnimočným. Každý, kto sa konvokácie zúčastnil, mohol okúsiť tú svätú radosť, Božiu prítomnosť a jednotu, ktorú sme spoločne počas týchto troch dní zažívali.

Privítať 2000 delegátov z 34 krajín sveta v našom krásnom meste Bratskej-slávy :) bolo skutočne niečím výnimočným.

Tanec ako nástroj duchovného boja

Pár mesiacov pred konvokáciou ma Pán v noci zobudil jedným snom, kde som videl, ako sa Jeho nevesta spolu so ženíchom na konvokácii radujú a tancujú na Jeho slávu, čím zvádzajú azda ten najdôležitejší duchovný boj proti hore náboženstva, ktoré sa snaží držať Božie deti na Slovensku v zajatí otroctva, smútku a neslobody. Osobne nie som veľký tanečník, ale bolo nádherné sledovať a počuť svedectvá o tom, čo sa počas konvokácie dialo. Mladí ľudia boli počas chvál tancom krstení Duchom Svätým. Iní boli vyslobodzovaní z otroctva hriechu, strachu a náboženstva. Nikto na nich neskladal ruky a ani sa za nich priamo nemodlil. Duch Svätý jednoducho konal zvrchovane a dotýkal sa svojich detí tak, ako On uznal za vhodné.

Na margo kritikov

Asi som nebol jediný, koho zaskočila tá obrovská vlna kritiky, ktorá sa pred konvokáciou na sociálnych sieťach spustila. Hovorí sa, že po vojne je každý vojak generál. Každý, kto aspoň trochu rozumie sile médií a zažil konvokáciu osobne, si mohol nanovo uvedomiť Ježišovo odporúčanie, aby sme strom posudzovali po ovocí a nepodľahli zbytočne falošným správam z tretej ruky, ktoré kŕmia ľudí strachom a predsudkami. Nádherná pokora, zlomenosť, láska pre Ježiša a radosť boli spoločným znakom všetkých pozvaných hostí. A ovocie? Celým srdcom verím, že najbližšie mesiace a roky ešte len ukážu to nádherné požehnanie a prielom, ktoré modlitby svätých z 34 národov v Bratislave počas konvokácie pre Slovensko, Európu & Izrael priniesli. *Vlado Žák, pastor zboru Otcov dom*

Polia sa už belejú, len ich žať

O ČOM BOLA EURÓPSKA KONVOKÁCIA V BRATISLAVE?

Sme poctení, že Slovensko navštevujú takí služobníci evanjelia, ako boli hostia tohtoročnej Európskej konvokácie. Cirkev nutne potrebuje služobné dary tak, ako ich vymenúva apoštol Pavol v Efežanoch 4. kapitole: apoštolov, prorokov, evanjelistov, učiteľov a pastorov, aby vybudovali telo Kristovo. Pán ich neposiela na to, aby urobili prácu za nás, ale aby veriacich vyzbrojili k „dielu ich služby". Myslím si, že v týchto posledných časoch práve toto zaznieva z úst mnohých kazateľov a služobníkov tela Kristovho. Duch Boží prebýva v každom znovuzrodenom kresťanovi a volá nás k tomu, aby sme konali skutky, ktoré On konal na tomto svete (Ján 14:6). Pán Ježiš povedal, že ak ponesieme mnoho ovocia, nebeský Otec bude oslávený!

Kate a Tom Hessovci, ktorí žijú v Jeruzaleme, už mnoho rokov prinášajú jasné posolstvo pre Cirkev o tom, že potrebujeme porozumieť telu Kristovmu v jeho plnosti, čo zahŕňa aj kresťanov zo Židov, tzv. mesiánskych Židov. Sväté Písmo hovorí, že obeťou Pána Ježiša bol zborený priehradný múr, ktorý nás oddeľoval, a v Kristovi sme jedno (Ef 2:14). Podobne ako bolo pre Židov ranej cirkvi neľahké prijať to, že pohania môžu byť spasení, v histórii kresťanstva bolo často problematické pre cirkev „z pohanov" porozumieť Božiemu plánu pre Židov. Boh má stále plán pre Izrael ako národ, ale aj pre Izrael ako krajinu. Potrebujeme sa neustále prihovárať za pokoj Jeruzalema, lebo Pán Ježiš povedal svojim učeníkom, že keď sa druhýkrát vráti, položí svoje nohy na Olivovú horu. Povzbudzujem každého veriaceho, aby navštívil Izrael, prešiel sa po stopách nášho Pána a spoznal krajinu, kde sa diali Božie divy a zázraky, kde sa na Letnice vylial Duch Svätý a narodila sa cirkev, ktorú brány pekla nedokážu premôcť. Chodiť po tejto „svätej zemi"je ako čítať Bibliu vo farbách. V roku 2018 to bude 70 rokov od založenia štátu Izrael a ako mnohí kresťania, aj my organizujeme medzinárodný zájazd do Izraela. Už teraz sa na to teším!

Športovú halu Elán napĺňala nefalšovaná radosť Pánova počas služby všetkých kapiel, ktoré uctievali Boha. No pre mnohých bola **služba skupiny KEMO** z Ukrajiny jedinečná. Pochádzajú z najväčšieho mesiánskeho zboru v Európe, ktorý je v Kyjeve. Kolotance a nádherné uctievanie Kráľa spolu so zástupcami 34 národov sveta boli nezabudnuteľné.

Evanjelista, ktorý nepotreboval pódium

Ben Fitzgerald je mladý evanjelista, ktorého Pán pred dvomi rokmi poslal do Európy. Pochádza z Austrálie, no väčšinu života prežil v Amerike. Duchovne vyrastal v známom kresťanskom zbore Bethel v Redingu v Kalifornii pod vedením pastora Billa Johnsona. Bolo veľmi občerstvujúce stretnúť tohto vášnivého evanjelistu. Nepotreboval pódium na to, aby ľuďom zjavoval Božiu lásku. Kdekoľvek bol, dotýkal sa ľudských sŕdc. Keď som ho prišiel privítať, urobili sme si malú prechádzku a hneď sme rozprávali o Božej láske s mladým hokejistom, ktorý vychádzal z tréningovej haly. Boh sa ho mocne dotýkal. Na konvokácii sa Ben s nami zdieľal o tom, ako ho Boh nedávno viedol k tomu, aby ľuďom zvestoval evanjelium dokonca aj v lietadle, a to v biznis triede. Veľa sme sa nasmiali, no predovšetkým sme prežívali, ako

(Ben) nepotreboval pódium na to, aby ľuďom zjavoval Božiu lásku. Kdekoľvek bol, dotýkal sa ľudských sŕdc.

v nás rastie Božia láska k strateným a smelosť povedať im o Kristovi. Ben Fitgerald na sociálnej sieti uverejnil odkaz, ktorý mu niekto nedávno poslal z Nemecka: *„Ahoj Ben, som... z Nemecka zo Swabachu. V našej kaviarni si mal stretnutie s Piom Pfeifferom. Ježiš ku mne cez teba prehovoril. Chcela som ti povedať, že zachránil môj život, uzdravil ma a oslobodil zo všetkého. Som taká šťastná! Konečne som našla lásku, ktorú som vždy hľadala, Ježiša, môjho Spasiteľa, môjho Boha. 14.mája 2017 budem pokrstená, už sa neviem dočkať. Doteraz som bola akoby mŕtva. Teraz konečne žijem. Odteraz môj život začína s Ježišom. Dúfam, že jedného dňa sa znova stretneme, ak to Ježiš umožní. Boh ti žehnaj, brat môj."* Jeden vzácny život bol zachránený na večnosť iba preto, že jedno z Božích detí poslúchlo svojho Majstra.

Ben k nám hovoril veľmi jasne. Náš národ je našou zodpovednosťou! Naša rodina, naši blízki... kto iný bude pre nich svetlom, ak nie my? V nedeľu ráno hovoril o tom, ako jedného dňa zistil, že jeho vlastný brat zavrhol Boha. Vtedy akoby na okamih pocítil Boží súcit a nesmiernu lásku k strateným. Začal sa za brata každý deň horlivo pred Bohom prihovárať a dnes je jeho brat pastorom v Austrálii.

Svetlo svieti a tma ho nedokáže zadržať

Heidi Baker bola na Slovensku po prvýkrát. Keď ste stretli Heidi, stretli ste človeka, ktorý celým srdcom miloval Pána. Láska Božia z nej doslova sálala tak, ako sme to napísali aj v úvode k úryvku jej knihy. V Mozambiku založila asi 10000 zborov a svojou láskou a zlomenosťou si získala srdcia všetkých. Hovorila o tom, aby sme nedovolili našej službe či povesti, aby sa nám stali dôležitejšími, ako je láska k Bohu a k ľuďom. Povedala: „Viete, aké je pre temnotu ťažké, aby obstála pred svetlom?“ My si možno často myslíme, že je to naopak. Že svetlo svieti, ale tma je príliš hustá. Ale Heidi Boží ľud učila, že je veľmi dôležité, akým spôsobom sa na veci pozeráme. Lebo s Bohom nie je nič nemožné.

„Viete, aké je pre temnotu ťažké, aby obstála pred svetlom?“ *Heidi Baker*

Nikdy nezabudneme na to, ako prirovnala cirkev k orlovi. Nie sme bezhlavé alebo vystrašené orlíčatá, ale orly, ktoré sa majestátne vznášajú v povetrí. Jedným krídlom je láska, druhým moc. Takéto kresťanstvo prežiari temnotu Európy a prinesie duchovné prebudenie a reformáciu do našich národov.

Ďalším vzácnym hosťom bol **Suleman Monzoor** z Pakistanu/Švédska. Dokázal pozdvihnúť našu vieru mnohými osobnými svedectvami. Boli sme udivení, keď rozprával o evanjelizačnej stratégii, ktorú mu Boh dal pre Pakistan – v tejto moslimskej krajine na zvestovanie evanjelia použil dokonca postavu Santa Clausa (na to si však budete musieť vypočuť kázanie :)) – boli sme udivení. Znova sme si uvedomovali, akú obrovskú moc má evanjelium. Ak Boh dokáže zachraňovať tisíce v Pakistane, má pripravenú veľkú žatvu aj pre Slovensko a Česko. Polia sa už belejú, len ich žať! *Peter Čuřík*

. . . . . .

Keď bol v septembri 2016 v Bratislave summit krajín EÚ, mesto bolo na nohách. V marci 2017 sa opäť stretli predstavitelia národov z viac ako 30 krajín v Bratislave. Teraz to však nebolo o rokovaniach, ale o zvolaní národov k modlitbám a uctievaniu. Bol to víkend spontánneho uctievania, radosti, prítomnosti Božej, odvážneho kázania a príhovorných modlitieb. Zažili sme vzácny víkend, avšak vieme, že to, čo sa odohralo v ponebeskom duchovnom svete, ešte výrazne prevyšuje to, čo sme spolu videli a zažili.

Pavol Zsolnai, senior pastor, Bratislava City Church

. . . . . .

Veľmi som si užil hlavne chvály pod vedením tímu z Kyjeva. Stále skúmam, čo nám ako Cirkvi môže pomôcť chváliť Pána celým srdcom, celou silou a celou mysľou a je zjavné, že zapojenie celého tela, (kde kolotance, radostné skackanie a všetky možné tanečné choreografie i spontánne prejavy jednoznačne účinnosťou prevyšujú našu bežnú „charizmatickú dvojkročku“) posúva chválu bližšie k nebeskému ideálu. Áno, takto sa chváli „všetkým, čo mám“!

Martin Ilavský, kazateľ KC Prielom

EGYPT – stĺp svetla nad Stredným východom

Pastor Joakim Lundqvist kázal v Egypte na každoročnej modlitebnej konferencii pre 10 000 ľudí! Hovoril o nových časoch pre Stredný východ a ľudia jeho posolstvo prijali s nadšením. Okrem desaťtisíc priamych účastníkov konferencie zhromaždenia cez satelit sledoval ďalší milión ľudí z oblasti celého Blízkeho východu. Keď pastor Joakim kázal na večernej bohoslužbe 31. marca, na sociálnej sieti napísal: „Mali ste tu dnes večer byť. Dokážete si predstaviť, ako desaťtisíc Arabov spoločne vyhlasuje panstvo Ježiša Krista nad celým Stredným východom?“ Na druhý deň dodal: „Slzy radosti! Nedokážem ani pojať všetko to, čo Boh včera konal, keď uvoľnil neskutočnú radosť a slobodu nad celým zhromaždením! ´Otvorím rieky na vysokých holiach a pramene v dolinách; obrátim púšť na jazero vody a suchú zem na zdroje vôd´ (Iz 41:18).“

Miriam, jedna z účastníčok konferencie, povedala: „Takáto *konferencia je pre nás Egypťanov veľmi dôležitá. Ako viete, žijeme v konzervatívnom moslimskom národe a často je pre nás veľmi náročné svoju vieru žiť na verejnosti. Ľudia nás pozorujú a v našich domovských mestách kontrolujú naše stretávania. No tu nachádzame potrebnú slobodu a naplno môžeme prejaviť svoju lásku k Pánovi.*“

Konferenciu zorganizoval evanjelikálny zbor *Kasr El Dobara*, a to dokonca v ich vlastnej budove v Beit El Wadi, na polceste medzi Káhirou a Alexandriou. Cieľom konferencie bolo zhromaždiť kresťanov z Egypta, ale aj z iných krajín sveta, aby strávili tri dni v intenzívnych modlitbách a v uctievaní Kráľa kráľov. Hostiteľom konferencie bol pastor Sameh Maurice, ale spolu s ním sa tu zišli stovky lídrov z celej krajiny, aby k Pánovi volali za Egypt, aby ho doslova zaplavil svojou láskou a dobrotou.

Nadišiel čas pre Stredný východ

Ostatný rok bol pre našu prácu na Strednom východe fantastický! Podieľali sme sa aj na vyslaní dronov, ktoré prelietali nad územiami okupovanými militantmi, a spúšťali Biblie v elektronickej forme. V Iraku sme v tomto roku usporiadali prvú konferenciu Slova života, v Bejrúte sme otvorili kresťanskú cirkev aj biblickú školu. Pastora Sevaka do oblasti vyslalo Slovo života Jerevan pred piatimi rokmi. Sevak študoval na univerzite, aby sa mohol stať diplomatom a naučil sa aj arabsky. Jeho snom bolo pracovať na ambasáde niektorej arabskej krajiny. Neskôr si však uvedomil, že toto všetko v ňom bolo preto, lebo Boh ho povolával na misiu.

Bejrútska biblická škola má 44 študentov, z ktorých polovicu tvoria domáci veriaci a zvyšok sú utečenci zo sýrskeho Aleppa. Každý z týchto študentov má nádherný príbeh o tom, ako ich Boh zázračne zachránil. Ich hlad po Bohu je úžasný!

Misia Slova života Uppsala, marec-apríl 2017

Hugenoti (16. storočie)

Reformácia vo Francúzsku

Aj keď najvýznamnejší reformný pohyb v cirkvi sa zrejme odohral v Nemecku a Švajčiarsku v 16. storočí, podobné hnutie sa rozšírilo aj v iných európskych krajinách. Čiastočne išlo o hnutia nezávislé od hlavných reformných prúdov vedených Lutherom a Kalvínom, vyvolané celkovým stavom cirkvi, na druhej strane sa aj v tej dobe šírili informácie a Luther a iní reformátori postupom času získali odozvu aj v mnohých ďalších krajinách. Vo Francúzsku už dlhšiu dobu dozrieval odpor voči politickej moci Ríma. Stačí si pripomenúť tzv. *Valdenských* z 12. storočia. Vo Francúzsku bolo dosť vzdelancov, ktorí sa odvracali od vtedajších polopohanských povier a čítali autentické biblické texty. Reformné hnutie teda bolo vo Francúzsku silné, ale z nevysvetliteľných dôvodov nikdy nezískalo väčšinu.

Pre francúzskych protestantov sa vžil názov ***hugenoti***. Pôvod tohto názvu je nejasný, ale jedna hypotéza ho dáva do súvislosti s holandsko-nemeckým výrazom *Huis Genooten*, ktorý sa údajne používal v severnom Francúzsku a označoval tajné stretávanie po domoch. Dôležitým faktorom vzniku a šírenia reformácie vo Francúzsku bola dostupnosť Biblie v ľudovom jazyku.

Reformácia sa však nevyhla ani vysokým kruhom. V súvislosti s ňou je známe meno ***Henricha Navarrského***, ktorý sa neskôr stal francúzskym kráľom. Jeho stará mama *Margueritte* sa naučila latinsky, taliansky, španielsky a neskôr aj grécky a hebrejsky a začala sa venovať „novému učeniu". Čítala Bibliu v originálnych jazykoch. Okolo jej jemnej a citovej osobnosti sa zhromaždila duchovná inteligencia Francúzska. Silne na ňu zapôsobil teológ *Jacques Lefèvre*, ale aj *Luther* a *Kalvín*. Jej viac ako 100-členný dvor denne diskutoval o význame oddielov Písma. Jacques Lefèvre veril, že Písmo sa má dostať do rúk celého kresťanského ľudu, a chcel reformovať cirkev skrze cirkev a v cirkvi.

V roku 1523 bol vydaný nový preklad Novej zmluvy a v roku 1525 preklad Starej zmluvy. Po Francúzsku sa vo veľkom kupovali a čítali diela Luthera a Kalvína. Proti tomu sa postavila slávna univerzita ***Sorbonna***, ktorá chcela, aby sa ľudia týchto heretických dokumentov zbavili. Kráľ *František I.* bol zo začiatku reformátorom naklonený a chránil ich, to sa ale zmenilo, keď v roku 1534 došlo k tzv. ***plagátovej afére***, v ktorej boli použité ostré slová proti rímskej hierarchii. Kráľ odvolal svoju ochranu a to bol začiatok neustále sa striedajúcich období prenasledovania a pokoja.

Väčšina odhadov hovorí, že v čase Bartolomejskej noci hugenoti tvorili asi 10 % francúzskeho obyvateľstva.

Napriek tomu reformácia vo Francúzsku naberala na obrátkach a veľký vplyv tu získal najmä ***Ján Kalvín***, známejší svojím pôsobením vo švajčiarskej Ženeve. Netreba zabúdať, že Kalvín bol Francúz, práve tu bol na svojej domácej pôde a aj jeho pôsobenie vo Švajčiarsku sa viaže práve k francúzskej časti tejto krajiny. Ženeva sa v tej dobe stala modelom kresťanskej spoločnosti a hugenoti túžili po takom živote aj vo svojej vlasti a chceli modelovať Francúzsko podľa vzoru Ženevy. To sa, samozrejme, nepáčilo ďalšiemu francúzskemu kráľovi *Henrichovi II.*, ktorý pokračoval v ich prenasledovaní.

Po jeho smrti sa vlády ujala vdova po ňom ***Katarína Medicejská.*** Tá bola hugenotom najprv naklonená, no keď sa tí po čase vojensky zorganizovali a na prenasledovanie tiež odpovedali násilnosťami, stratili podporu más aj Kataríny. Uzmierenie medzi znepriatelenými stranami malo priniesť manželstvo medzi Kataríninou dcérou *Margétou* a už spomínaným Henrichom Navarrským, ktorý stál v čele hugenotov. Sobáš sa však zmenil na masaker hugenotov, ktorý začal 24. augusta 1572 v Paríži a vošiel do dejín ako ***Bartolomejská noc***.

Napriek vyvraždeniu svojich vodcov hugenoti držali spolu a po nociach sa schádzali na bohoslužby. Väčšina odhadov hovorí, že v čase Bartolomejskej noci hugenoti tvorili asi 10 % francúzskeho obyvateľstva. Rozšírení boli najmä v strednom a južnom Francúzsku. Bolo medzi nimi veľa remeselníkov a obchodníkov, preto neskoršia veľká emigračná vlna pri prenasledovaní nepriaznivo ovplyvnila francúzsku ekonomiku.

Na lepšie časy im svitlo, keď sa na francúzsky trón dostal Henrich Navarrský. Ten, hoci bol vychovaný ako protestant a aktívny vo vedení hugenotských bojových síl, sa napokon v mene pokoja stal katolíkom a okomentoval to známym okrídleným výrokom: *„Paríž stojí za jednu omšu."* Hugenotom ale vydal ***Nantský edikt***, ktorý im zabezpečil plnú slobodu svedomia a plné občianske práva. O takmer sto rokov neskôr bol však edikt zrušený a hugenoti definitívne získali slobodu až počas Francúzskej revolúcie.

Zdroje: Pavel Hanes: Dejiny kresťanstva. Banská Bystrica: Trian, 2007
Wikipédia – Slobodná encyklopédia

Tomáš Počai

Ako Boh obdaril nep

Svedectvo rodiny ŠULOVOVCOV

Chceme vám porozprávať o tom, ako Všemohúci, dobrý a živý Boh, Stvoriteľ vesmíru i Zeme, Jeho zásahom a zázrakom urobil z nás – pôvodne neplodného manželského páru – Ním požehnaný pár so 4 vlastnými deťmi bez asistovanej reprodukcie.

S manželom Dušanom sme sa zosobášili v máji 2004 ako znovuzrodení kresťania. Vedeli sme, že deti sú Božím darom a požehnaním a chceli sme sa stať rodičmi. Vo vnútri srdca som sa však rozhodla, že chcem s otehotnením počkať asi 2 roky po svadbe, aby sme sa bližšie spoznali, možno trochu precestovali svet. Keď sme sa po vyše roku manželstva snažili o otehotnenie, dlhodobejšie sa nám to nedarilo. Navštívila som špecialistu v oblasti gynekológie, ktorý mi diagnostikoval prvé štádium neplodnosti. Počas ultrazvukového vyšetrenia mi navyše zistil, že mám zriedkavú diagnózu, 2 maternice (dovtedy som o tom nevedela). Táto diagnóza však nebola príčinou neplodnosti.
S manželom sme sa začali účelovo modliť k živému Bohu za tehotenstvo, no neprichádzalo. Napriek tomu som verila a vedela, že náš Boh počuje naše modlitby. Pýtala som sa Ho: „Pane, prečo som ešte neotehotnela? Kde je príčina?“

Vyznanie hriechu

V tom čase sa mi dostal do rúk časopis Kresťanský život, v ktorom jedna veriaca sestra vydala svedectvo o uzdravení z neplodnosti. Pastor sa za nich modlil a vnímal od Ducha Svätého, že istý čas nechcela otehotnieť a tak „bránila“ Pánovi v tom, aby ich požehnal dieťatkom. Uvedomila si svoj nesprávny postoj, vyznala ho ako hriech pred Hospodinom, a krátko nato otehotnela. Pri čítaní tohto svedectva mi Duch Svätý dal pochopiť, že to bolo aj mojím problémom. Vyznala som svoj nesprávny postoj pred Pánom ako hriech a vtedy som pocítila, akoby doslova „spadol ťažký balvan“ z môjho srdca. No netušila som, že to bol len prvý krok k Božiemu uzdraveniu mojej neplodnosti.

Nasledujúce obdobie som každý mesiac čelila sklamaniu a smútku zo zistenia, že som opäť neotehotnela. No nevzdávala som sa a neochvejne som stála na Božích zasľúbeniach v Mk 11, 24, 5M 7,14 a 1Jn 5,14-15.

Prorocké slovo do našej situácie

Do Nemecka mal vtedy prísť kázať Reinhard Bonnke, ktorý v Afrike priviedol ku Kristovi milióny ľudí. Prosila som Pána Ježiša, aby prehovoril prostredníctvom brata Bonnkeho do mojej situácie na konferencii v Stuttgarte v roku 2007, kam sme sa s manželom rozhodli vycestovať. Pán Ježiš vypočul moju modlitbu a keď dal Bonnke výzvu, aby prišli dopredu všetci chorí, vystúpila som i ja a prvýkrát otvorene prosila Ježiša Krista o uzdravenie z neplodnosti. A presne v tom okamihu Bonnke, vedený Duchom Svätým, prikázal: „Neplodnosť, buď uzdravená v mene Pána Ježiša Krista!“ A dodal: „O 9 mesiacov budeš mať dieťa.“ Úplne som „podskočila“ v duchu a prijala Božie zasľúbenie do svojej situácie! Domnievala som sa, že keď sa s manželom vrátime domov, hneď otehotniem. No nestalo sa tak, ani nasledujúci mesiac a ani ďalší. Verila som však Bohu a Jeho Slovu neochvejne aj naďalej a utešovala som sa, že Pán nepovedal cez svojho služobníka, že o 9 mesiacov porodím dieťa, ale že budem mať dieťa, čo mohlo znamenať, že do 9 mesiacov otehotniem.

V tom období som počas istej kresťanskej konferencie tlmočila vyučovanie manželky jedného pastora zo zahraničia. Chcela sa za mňa modliť a tak som jej porozprávala „náš príbeh“. Videli sme sa vtedy prvýkrát v živote, no zrazu, vedená Duchom Svätým, začala v mene Ježiša Krista lámať poviazania, ktorými ma niekto z mojich blízkych v minulosti poviazal. Po modlitbe sestry Hibbert nastal zlom, Pán Ježiš Kristus ma oslobodil z poviazanosti a v máji 2008, osem mesiacov po konferencii s R. Bonnkem, som otehotnela!!

Tehotenstvo s 2 maternicami

Gynekológ od začiatku považoval tehotenstvo za rizikové kvôli dvom

klodný pár 4 deťmi

materniciam. Prognóza lekárov je, že žena, ktorá má 2 maternice (sú slabšie a menšie), musí najprv niekoľkokrát otehotnieť a potratiť, kým sa jedna z materníc neroztiahne natoľko, aby bola schopná donosiť dieťatko. Keď sme to s manželom počuli, radikálne sme túto prognózu v mene Ježiša Krista odmietli. Prognózy lekárov sa nenaplnili, lebo zasiahol ten Pravý Lekár!

Keďže ma Pán Ježiš z neplodnosti uzdravil, túžili sme, aby Nathanael mal aj súrodenca, a modlili sme sa s manželom za to. 11 mesiacov po prvej sekcii som znovu otehotnela, Pán Ježiš vypočul naše modlitby za úplne bezproblémové tehotenstvo a na Božiu slávu sekcii som opäť otehotnela. Počas celého tehotenstva som sa cítila vynikajúco (dokonca lepšie ako netehotná) a nemala som žiadne tehotenské nevoľnosti, čo bolo mocným svedectvom o Božej ochrannej ruke aj pre lekárov.

V novembri 2015 sa nám na Božiu slávu štvrtou plánovanou sekciou, úplne bezproblémovou, opäť na termín, narodila krásna dcérka Eunika Viera s mierami 3740g a 52cm. Starogrécke, biblické meno Eunika v preklade znamená dobré, radostné víťazstvo a naša Eunika Viera je pre nás naozaj dobrým a radostným víťazstvom viery v živého Boha.

Boh, v ktorého veria kresťania, naozaj existuje. Je Jediným, živým, Všemohúcim, spravodlivým, dobrým Bohom plným lásky a zmilovania. Jeho Slovo, zapísané v Biblii, je vždy 100% – nou pravdou, a to v každej situácii. Manžel a ja nie sme nijakými špeciálnymi ľuďmi; to, čo živý Boh urobil v našich životoch, je pripravený urobiť aj pre vás.

Lekári jej diagnostikovali prvé štádium neplodnosti a zriedkavú diagnózu – 2 maternice. Zasiahol však živý Boh!

Počas tohto tehotenstva ma môj prvý gynekológ mnohokrát zastrašoval, že dieťatko potratím, nedonosím. Vždy som ho ubezpečovala o pravom opaku a otvorene mu hovorila o Ježišovi Kristovi. Kvôli neprofesionálnemu prístupu môjho gynekológa som sa krátko pred pôrodom rozhodla zmeniť lekára a na odporučenie som sa dostala do starostlivosti MUDr. Rastislava Sysáka, PhD., špecialistu uznávaného nielen na Slovensku, ale i v zahraničí. Jeho prístup ku mne bol hneď od začiatku iný.

Počas tehotenstva mi ešte z krvných testov vyšlo podozrenie na Downov syndróm dieťatka a takisto, že je oneskorené vo vývoji. S manželom sme sa modlili v úplnej viere k Bohu, odmietli v mene Ježiša Krista zlú diagnózu a prosili Ho o úplné zdravie a správny vývoj dieťatka. A ono na Božiu slávu nielen „dobehlo vo vývoji“ zameškané, ale ešte aj napredovalo v raste podľa tabuľkového priemeru.

Božie dary: Nathanael, Tabitta, Jozua Jedidiah a Eunika Viera

Vo februári 2009 sa nám plánovanou sekciou, na termín, nie predčasne, z Božej milosti a len a len na Jeho slávu narodil prvorodený syn Nathanael, po všetkých stránkach úplne zdravý a riadny chlapisko, s mierami 3790g a 51cm. Hebrejské meno Nathanael v preklade znamená Boží dar a náš syn je dokonalým Božím darom pre nás. sa nám druhou plánovanou sekciou, na termín, v septembri 2010 narodila zdravá dcérka Tabitta.

Modlila som sa za tretie dieťatko, veď Pán na počiatku povedal, že ľudia sa majú plodiť, množiť a naplniť Zem (1M 1,28). Po niekoľkých komplikáciách, ale aj neustálom radostnom uistení, že Pán Ježiš Kristus je Víťaz, sa nám z Božej milosti treťou plánovanou a úplne bezproblémovou sekciou, opäť na termín, v júli 2014 narodil zdravý synček Jozua Jedidiah. Jeho meno v preklade znamená Len v Hospodinovi je spása (= Jozua) a Miláčik Hospodinov (= Jedidiah). Dr. Sysák mi po treťom cisárskom reze už neodporúčal štvrtú sekciu, kvôli diagnóze 2 materníc a zrastom v brušnej dutine po predchádzajúcich pôrodoch. To, že som mala dovtedy tri bezproblémové sekcie pri 2 materniciach, bolo aj pre neho svedectvom o Božom zásahu. Odporúčanie lekára bolo počkať aspoň niekoľko rokov. Ale Najvyšší Lekár rozhodol inak, 8 mesiacov po tretej

Nathanael, Tabitta, Jozua – august 2015

Uterusdidelphys *patrí medzi vrodené vývojové chyby (VVCH) maternice, pri ktorej má žena maternicu, krčok maternice a pošvu v celom priebehu rozdelenú na dve polovice. Celkový výskyt všetkých VVCH v populácii nie je častý, cca 0,5 – 2 % a uterusdidelphys z tohto celkového počtu zaberá len asi 11 % - t.j. ide o jednu z najmenej často sa vyskytujúcich vrodených vývojových chýb rodidiel. Keďže je maternica rozdelená, akoby polovičná, nie je v nej dostatočný priestor a vhodné podmienky na nidáciu plodového vajca, čo má za následok mnohopočetné potraty u týchto pacientiek. V prípade úspešného uhniezdenia tehotnosti a jej pokračovaní sú takého pacientky významne ohrozené rizikom neskorého potratu alebo predčasného pôrodu – oslabená (polovičná) stena maternice sa nedokáže prispôsobovať zväčšovaniu objemu tehotenskej maternice. Donosenie tehotnosti do termínu u týchto pacientiek je raritné. Ukončenie gravidity je vždy cisárskym rezom. Ešte viac sú raritné ďalšie termínové tehotnosti s nekomplikovaným priebehom u tej istej pacientky, nakoľko maternica je primárne oslabená VVCH a sekundárne oslabená opakovanými cisárskymi rezmi, ktoré zvyšujú riziko jej prasknutia v každej ďalšej tehotnosti. Úspešne donosené 4 tehotnosti do termínu u pacientky s touto VVCH a nekomplikovaným pooperačným priebehom je raritné.*

MUDr. Rastislav Sysák, PhD.,
gynekológ, pôrodník

Prosba, ktorá sa vždy dotkne Božieho srdca

PETER ČUŘÍK

„A bol istý nemocný, Lazar z Betánie, z mestečka Márie a Marty, jej sestry. To bola tá Mária, ktorá pomazala Pána masťou a poutierala jeho nohy svojimi vlasmi, ktorej brat, Lazar, bol teraz nemocný. Vtedy poslali k nemu tie sestry a odkázali mu: Pane, hľa, ten, ktorého máš rád, je nemocný“ (Ján 11:1-3).

Marta, Mária a Lazar boli blízkymi priateľmi Pána Ježiša Krista. Žili v Betánii a Ježiš k nim často chodieval na návštevu, lebo u nich nachádzal odpočinok. Lazar však nečakane vážne ochorel. Sestry ani na chvíľu nezaváhali a rozhodli sa, že pošlú Ježišovi urgentnú prosbu, aby k nim neodkladne prišiel. Ale Ježiš bol veľmi zaneprázdneným rabínom a evanjelistom, mužom, ktorý konal zázraky. Jeho diár služieb bol plný! Ako napísať ten odkaz tak, aby znel dostatočne neodbytne?

„Pane, hľa, ten, ktorého máš rád, je nemocný.“

Čo poviete na takýto odkaz? Marta s Máriou vedeli, že Ježiš im dokáže pomôcť. Len ako ho dostať k nim domov? Možno najprv rozmýšľali, že ich správa by mala znieť takto: *„Pane, pre Božie milosrdenstvo, príď!“* alebo *„Neváhaj a zľutuj sa nad naším bratom...“*. Nakoniec ich odkaz znel úplne inak: *„Pane, hľa, ten, ktorého máš rád, je chorý.“* Nebolo to: *„Pane, ten, ktorý ŤA MÁ rád,“* ale *„ten, ktorého MÁŠ TY rád.“* Rozšírený anglický preklad Amplified dodáva: *„...ten, ktorého máš rád TAK VEĽMI!“* Nie je to prekrásna prosba? Už si sa niekedy modlil takto: *„Ten, ktorého máš rád, potrebuje tvoju pomoc!“*? *„Pane, ten, ktorého máš rád... by potreboval spraviť skúšky“* alebo *„tomu, ktorého máš tak rád, chýba tento mesiac 300 eur... Nezabudni Pane, žiada ťa TEN, KTORÉHO MÁŠ RÁD!“*

1. Boh ťa má rád!

Jedným z kľúčov pre úspešný modlitebný život **je vedomie, že Boh ťa má RÁD!** Že mu na tebe veľmi záleží a túži odpovedať na tvoje modlitby naliehavejšie, než sa ich ty túžiť modliť. Možno si povieš, že Lazar bol príliš jedinečný, a ty taký nikdy nebudeš. Ale Biblia v 5. verši pokračuje takto: ***„A Ježiš miloval Martu i jej sestru i Lazara“*** (v. 5). Preklad Amplified dodáva: *„Boli jeho drahými priateľmi a On si ich láskyplne cenil.“*

Ak chceš mať zodpovedané modlitby, nikdy nezabúdaj na to, že Boh ťa má rád. Buduj s ním osobný vzťah. Boh miluje každého človeka, no zároveň chce s každým budovať JEDINEČNÝ VZŤAH. Učitelia Biblie sa domnievajú, že Marta bola najstaršia, Mária prostredná a Lazar najmladší. Marta bola tá prvorodená, starostlivá, ktorá mala vždy veci zorganizované, Mária zas bola trochu zasnená a možno niekedy menej zodpovedná a Lazar bol najmladší, miláčik rodiny; v celej Biblii nič nepovedal, možno aj preto, že sestry vždy všetko povedali zaňho :). Títo traja akoby zastupovali všetkých nás. Bez ohľadu na to, či si Martou, Máriou alebo Lazarom, Boh má pre teba jedinečnú ponuku priateľstva. Nie nadarmo povedal: ***„Vy ste mojimi priateľmi,*** *ak činíte všetko, čo vám ja prikazujem... Vás som nazval priateľmi,* ***lebo všetko to, čo som počul od svojho Otca, oznámil som vám“*** (Ján 15:14,15).

Už si sa niekedy modlil takto: *„Ten, ktorého máš rád, potrebuje tvoju pomoc!“*?

2. Budeš potrebovať vieru

Príbeh o Lazarovi asi poznáte. Ježiš sa „poriadne oneskoril“, ale nie preto, že by nepoznal naše deadliny, alebo že by bol príliš duchovný na to, aby rozumel pozemským veciam. No vedel, že v tomto prípade nepôjde „len“ o uzdravenie, ale o vzkriesenie z mŕtvych, aby bola zjavená Božia sláva a Boží Syn bol oslávený (Ján 11:4). Keď konečne prišiel do Betánie, Lazara práve pochovali. Bol už 4 dni mŕtvy a smútočný zástup ešte ostal u Marty a Márie, aby ich potešili. Sestry Ježišovi vyšli hneď naproti, aby ho privítali. Marta mu povedala: *„Pane, keby si tu bol býval, môj brat by nebol zomrel“* (v. 21). Ježiš ju však uistil, že jej brat vstane, no ona to nepochopila správne, a preto povedala: *„Viem, že vstane pri vzkriesení, v posledný deň“* (v. 24). Marta mala vieru, ale bola to viera v zázraky v minulosti alebo v ďalekej budúcnosti. Vedela, že keby tam Ježiš bol pred štyrmi dňami, Lazara by uzdravil. A vedela tiež, že jedného dňa jej brat bude vzkriesený spolu so všetkými spravodlivými. Ale to jej momentálne nepomáhalo. Nepotrebovala odpoveď na včera alebo na zajtra, ale na DNES. Ježiš jej odpovedal slávnym výrokom: ***„Ja som vzkriesenie i život;*** *ten, kto verí vo mňa, aj keby zomrel, žiť bude“* (Ján 11:25). Svetoznámy evanjelista Reinhard Bonnke hovorí: *„Boh má kalendár na tisíce rokov, na ktorom má iba jeden deň – DNES“*. Vďaka Bohu za zázraky, ktoré sa diali v generáciách apoštolov, reformátorov alebo hrdinov

viery 20. storočia. A vďaka Bohu aj za to, že jedného dňa sa postavíme pred samotného Boha v bielych rúchach a oslávených telách. No Kristus hovorí: „JA SOM vzkriesenie a život.“ Ježiš je pre teba TERAZ pripravený vykonať i nemožné.

Viktória Arlen bola šťastné 11-ročné dievča, keď odrazu začala pociťovať bolesti v pravom boku a na 3 roky sa dostala do vegetatívneho stavu. Bola akoby „zamknutá“ vo svojom vnútri a lekári ju umelo udržiavali pri živote. Jej rodičia boli kresťania, a tak sa nevzdávali nádeje. Hovorili k nej Božie slovo. Keď sa Viktórie neskôr redaktori rôznych médií pýtali, či sa v tom stave modlievala, odpovedala, že neustále. Po troch rokoch sa jej stav začal zázračne zlepšovať, až sa úplne prebrala a jej telo začalo fungovať – okrem jeho spodnej časti – ostala pripútaná na invalidný vozík. Viktória bola aj tak veľmi šťastná a začala žiť naplno. Na paralympiáde 2012 v Londýne dokonca získala 4 medaily v plávaní (1 zlatú a 3 strieborné). Na sociálnej sieti uverejnila takýto status: *„Všetko je možné. To, čo je nemožné, trvá len o niečo dlhšie.“* Povedala si: *„Bože, ak si ma dostal z toho stavu žijúcej mŕtvoly, uzdravuj ma ďalej...“* Nakoniec sa po intenzívnom tréningu a modlitbách postavila na nohy ako úplne zdravý človek. Dnes má 22 rokov, stala sa najmladšou redaktorkou športovej stanice ESPN a po celej Amerike svedčí o tom, že Boh je živý!

Ak má tvoj Lazar vstať, budeš potrebovať vieru. Pre nás Európanov má slovo viera skôr technický význam. Viera sa nám spája s istými hodnotami, pravidlami a axiómami. To je samozrejme dôležitý aspekt viery, no existuje aj iný pohľad, ktorý je bližší pre krajiny Stredného východu. *Viera ako dôvera.* Čím lepšie poznáš Spasiteľa, tým ľahšie sa ti verí, teda dôveruje.

Abrahám veril Bohu, že mu dá syna dlhých 25 rokov, a to bez toho, aby videl čo i len náznak odpovede. Keď už mal 100 rokov a jeho žena Sára 90, zdalo sa byť nad slnko jasnejšie, že teraz už otehotnieť nemôžu. Ale Sväté Písmo o Abrahámovi hovorí, že *„nepochyboval o zasľúbení Božom v nevere, ale bol posilnený vo viere dajúc slávu Bohu a súc* ***cele istý toho, že to, čo zasľúbil, je mocný aj učiniť“*** (Rim 4:20,21). Abrahám mal svoje zápasy a pochybnosti, no naučil sa Bohu dávať slávu. Spoľahol sa na jeho sľub – bol si dokonca úplne istý, „že to, čo zasľúbil, je mocný aj učiniť.“ Keď Sára otehotnela, ľudia tomu nemohli uveriť. Ukazovali na ňu prstom a možno si šuškali: „Aj tak to nedonosí.“ (Ľudia nám dokážu zobrať vietor z plachiet.) Sára však nakoniec porodila zdravého Izáka a myslím si, že na celom Strednom východe nebolo šťastnejšej rodiny. Izák, po hebrejsky Jicchak, znamená „budú sa radovať“, a to je presne to, čo viera do našich životov prináša.

3. Slová majú obrovskú moc!

Vráťme sa ešte k Lazarovi. Marta s Máriou sa nakoniec rozhodli Ježišovi dôverovať a odvalili z hrobu kameň. Ježiš dal najprv slávu Otcovi, aby bolo všetkým jasné, že Lazar vstane z hrobu Božou mocou (v. 41,42). (Nikdy nezabudni vzdať Bohu chválu!) Potom prichádza verš 43: *„A keď to povedal, zavolal veľkým hlasom: Lazare, poď von!“*

Ježiš do duchovného sveta vydal príkaz a smrť musela počúvnuť a pustiť Lazara zo svojho zovretia. Keď Boh tvoril svet, tvoril ho Slovom. Keď povedal: „Buď svetlo!“, svetlo nielenže prišlo, ale doslova priletelo rýchlosťou 300 tisíc kilometrov za sekundu. Kniha Príslovia 18:21 hovorí: ***„Smrť i život je v ruke jazyka,*** *a ten, kto ho miluje, bude jesť jeho ovocie.“* Aké ovocie dnes ješ? V mnohom to závisí od toho, aké slová si nad sebou hovoril. Smrť i život sú v kompetencii tvojho jazyka. Príliš mnohí sa vyhovárajú na okolnosti alebo neférové zaobchádzanie. Tým ale prechádzame všetci. Keď sa však rozhodneš hovoriť dobré slová nad svojím zdravím, deťmi, rodinou či nad Božím ľudom, uvoľníš tak Božiu moc a priazeň.

Lazar vyšiel z hrobu a stal sa veľkým svedectvom pre celý národ. Mal o čom hovoriť. Myslím si, že na jeho prednáškach by ste počuli aj špendlík padnúť. Aj tvoj Lazar môže ožiť a hovoriť o živom Bohu, ktorému slúžiš. Čím väčším súžením prechádzaš, tým väčšie víťazstvo pre teba Boh pripravil. Nezabudni však na to, ako sa máš modliť: „Pane, ten, ktorého máš rád, potrebuje pomoc!“ Ži blízko nebeského Otca a dôveruj mu. Stráž svoje ústa. Nech sú studnicou dobrej vody. Vezmi Božie Slovo a vyznávaj ho nad svojím Lazarom. Neviem, čo začalo zapáchať v tvojom živote, ale jedno viem – Boh má moc vrátiť život tvojmu manželstvu, zdraviu, vzťahom či financiám. A keď tvoj Lazar jedného dňa vstane, nezabudni, že všetka sláva patrí iba Bohu!

(Viktoria Arlen) uverejnila takýto status: *„Všetko je možné. To, čo je nemožné, trvá len o niečo dlhšie.“*

Svetový Pamätný deň holokaustu 2017

Každoročne vyjadrujeme svoj nesúhlas s rastúcim antisemitizmom vo svete pri príležitosti Pamätného dňa holokaustu (ustanoveného Európskou úniou symbolicky na deň oslobodenia Osvienčimu 27.1.). Celé podujatie moderoval v priestoroch Slova života Bratislava pastor Peter Čuřík. Na úvod povedal: „Najlepším spôsobom, ako si uctiť pamiatku obetí holokaustu, je uistiť sa, že židia môžu dnes žiť v Európe v bezpečí a tiež sa postarať o to, aby sa história nemohla účelovo prepisovať."

Prítomní boli aj predstavitelia ICEJ – Peter Švec a Kamil Maljarčik. Židovské piesne už tradične zaspievala Danka Vráblová s hudobnou skupinou Slova života. Hlboko sa nás dotkla jej krásna pieseň Cesta do Cézarey od Hannah Se Senesh (1921-1944), dievčiny, ktorá sa ako 18-ročná vrátila počas druhej svetovej vojny z Izraela do Európy, aby zachraňovala židov.

Hlavným garantom podujatia je Európska koalícia pre Izrael, vzácnym hosťom tohtoročného večera bol prof. MUDr. Pavel Traubner, PhD, sám preživší holoakustu. Vo svojom prejave na tému Holokaust a dnešné prejavy antisemitizmu na Slovensku rozdelil antisemitizmus na náboženský, rasový a nový (známy od konca 20. storočia, ktorého prejavom je spochybňovanie štátu Izrael). Podľa pána Traubnera sa na Slovensku prejavuje antisemitizmus niekoľkými spôsobmi – nenávisťou voči židom, a to najmä cez ĽSNS, glorifikáciou Slovenského štátu s pokusmi o jeho rehabilitáciu a protiizraelskými postojmi. V prednáške, ktorú nájdete aj na youtube Slova života Bratislava, zaznelo, že je zarážajúce, že Kotlebu do parlamentu volilo približne 220.000 ľudí a 30 % ľudí do 30 rokov s ním stále sympatizuje. Opakovane však zdôraznil, že z dlhodobého hľadiska situácia na Slovensku nie je horšia než v okolitých krajinách. Akcie sa zúčastnilo asi 130 ľudí. Na záver sa prítomní spoločne modlili za situáciu vo svete i na Slovensku a tiež za prednášky o holokauste na školách, ktoré vykonávajú vyškolení kresťanskí lektori.

EXTRÉMIZMUS OHROZUJE VŠETKÝCH KULTIVOVANÝCH ĽUDÍ

Rozhovor s prof. Pavlom TRAUBNEROM

Univ. prof. MUDr. Pavel Traubner, PhD je slovenský neurológ. Bol prednostom I. neurologickej kliniky Fakultnej nemocnice s poliklinikou v Bratislave, dekanom Lekárskej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave a predsedom štátneho fondu Pro Slovakia. Je čestným predsedom Ústredného zväzu židovských náboženských obcí v SR. Od roku 2015 je podpredsedom Výboru pre národnostné menšiny a etnické skupiny Rady vlády Slovenskej republiky pre ľudské práva, národnostné menšiny a rodovú rovnosť. S manželkou Katarínoumajú dcéry Ronnie a Wandu. V minulom roku vyšla o jeho živote kniha od Kataríny Hradskej s názvom „Tak čo vás trápi?"

Chceme sa vám veľmi poďakovať za vašu prednášku. Aké sú vaše prvé dojmy?

To ja sa musím poďakovať vám, pretože tá atmosféra hebrejských piesní, spojená s tým, ako ste ma milo privítali, ma dojala. Som rád, že som mal možnosť prísť medzi vás a zmieniť sa nielen o holokauste, ktorý sa odohral, ale povedať aj o vznikajúcom nebezpečí, ktoré hrozí nielen židom vo forme antisemitizmu, pretože extrémizmus ohrozuje všetkých kultivovaných ľudí a demokratický spôsob života.

Táto téma je vám iste veľmi blízka, pretože ste holokaust prežili...

Bol som síce vtedy len malé dieťa, ale ako neurológ viem, že takéto traumy zanechávajú stopy v psychike človeka. Boli sme presunutí do geta, všetko nám zobrali, našich priateľov vyvraždili. V Ilave nás predtým žilo 300 a vrátilo sa len 11.

Holokaust je zápalná obeť, ale ten výraz nie je najšťastnejší, v skutočnosti je to šoah, teda katastrofa.

Elie Wiesel prišiel s termínom holokaust a vďaka jeho veľkej autorite sa tento termín ujal, zatiaľ čo termín

Peter Švec, Pavel Traubner, Peter Čuřík

šoah, čo je ľudská obeť, používajú len samotní Židia.

Čo takáto strašná katastrofa zanechá na ľudskej psychike?

Ako neurológ môžem potvrdiť, že to má hlboký vplyv, dokonca aj po mnohých rokoch. V domovoch dôchodcov dnes žije ešte niekoľko storočných starcov, ktorí sú stále silno pohnutí pri spomienkach. Na túto tému sa vyjadrujú skôr umelecky. Sám kresliť neviem, ale veľmi obdivujem každého, kto našiel v sebe silu namaľovať niečo z toho obdobia. U mňa je to predsa len iné, po druhej svetovej vojne to pre mňa skončilo, akoby som sa narodil znovu. V ceste mi nestála prekážka, šiel som za svojou predstavou. Väčšina preživších má už nad 80 rokov, ale stále živé spomienky. Ani ja nemôžem zabudnúť na to, ako ma v strašnej zime maminka spolu so starým otcom zahrievali vlastným telom, aby som nedostal zápal pľúc. Môj starý otec ma vtedy naučil hebrejské modlitby a každý večer sme ďakovali Pánu Bohu, že sme ten deň prežili. Všetci už zomreli, otec pod vplyvom toho utrpenia zomrel veľmi mladý, maminka sa síce dožila vyššieho veku, ale hlboko v sebe ťažko niesla toto obdobie, ktoré sme prežili v strašných podmienkach. Napriek tomu som vďačný, že som sa mohol dožiť aj krásnych vecí; mám tri nádherné vnúčence, ktoré sú vychovávané tak, aby poznali svoje korene.

Mnohí museli čeliť reálnemu antisemitizmu aj po vojne. Dnes je to však pre mladých dosť odťažitá téma...

Ja som bol doma vychovávaný k úcte ku každej ľudskej bytosti. Ešte ako dieťa ma na ulici chytili, zbili a môj prvý stály zub mi chlapci z tehelne vytĺkli z úst kameňom. Kňaz ma vtedy spomenul aj z kancľa, a ich čin verejne odsúdil. Ale inak mám na svoje rodné mesto pekné spomienky, prežil som tam prvých päť rokov života a aj som tam zmaturoval. Potom som sa presťahoval do Bratislavy, kde žijem už skoro 60 rokov.

Je ťažké vyrovnať sa s minulosťou?

Je to ťažké, ale napriek tomu som vďačný Bohu, rodičom a všetkým, ktorí mi umožnili v živote dosiahnuť niečo, čo ma naozaj napĺňa spokojnosťou. Úplne spokojní by sme síce nemali byť nikdy, ale podarilo sa mi dosiahnuť to, v čo som ani nedúfal – ukončiť medicínu s najlepším vyznamenaním, stal sa zo mňa lekár, docent, profesor, dekan fakulty a prednosta kliniky. Z tohto uhla pohľadu tvrdím, že miera antisemitizmu na Slovensku nie je taká veľká, pretože ľudia v mojom okolí mi umožnili toto všetko dosiahnuť, čo pre inoverca nie je v našich podmienkach bežné.

V prednáške ste spomenuli zaujímavý prieskum, ktorý urobila jedna agentúra po páde komunizmu...

Áno, otázka znela, koho by ste nechceli mať za suseda. Najviac ľudí si neželalo mať Róma, ale 58 % si neželalo mať za suseda ani žida. Zaujímavé na tom bolo to, že 80 % ľudí, ktorí to takto vyjadrili, nikdy v živote žida nestretli. Po páde starého režimu sa niektorí z nás dostali aj do televízie a po niekoľkých takýchto reláciách, kde sme sa vyjadrovali k spoločenskému dianiu, to percento kleslo. Ľudia sa presvedčili na vlastné oči, že nemáme ani kopytá, ani chvost (smiech).

Boli sme presunutí do geta, všetko nám zobrali, našich priateľov vyvraždili. V Ilave nás predtým žilo 300 a vrátilo sa len 11.

V podstate je za antisemitizmom určitá iracionálna nenávisť...

Áno, keď sa ukázalo, že nie sme žiadni vrahovia, tak to percento pokleslo. Podľa posledného prieskumu nás už nechce mať za susedov len 11%, oveľa viac (40 až 50 %) si neželá za susedov Rómov, Maďarov a moslimov. Avšak to nízke percento môže byť spôsobené aj tým, že nás je málo.

Aký je váš vzťah k štátu Izrael?

Otec sa tam nikdy nedostal, ale povzbudzoval ma, aby som tam vycestoval a podľa možnosti aj zostal. Vždy som Izrael obdivoval, pretože kedysi tam nebolo možné cestovať, ale v roku 1990 ma pán prezident Havel pozval, aby som bol súčasťou delegácie spolu s Kňažkom, Mikloškom a mnohými inými. Stretli sa tam československí židia, ktorí emigrovali, bolo nás tam okolo 5000, našiel som tam aj bratrancov. Bolo tam krásne, ale ja som tam nechcel ostať, hoci som vedel, že tam by som sa mal lepšie. Ja som miloval Slovensko, Tatry sú pre mňa predsa len akosi bližšie než izraelská púšť :) Podobne majú vzťah ku svojej domovine Židia, ktorí vyrastali tam – oni sú vlastenci, pre nich je Izrael domov. Toto je často nepochopené: sionizmus je láska k vlasti, to nie je nacionalizmus. Tí, čo tam dnes žijú, strach nemajú, hoci neďaleko nich vybuchne aj autobus. Je to, samozrejme, iná atmosféra: ak ide škôlka na výlet, tak s nimi idú štyri ženy so samopalmi... a dlho trvajú všetky prehliadky na letiskách, ale na druhej strane, žiadne izraelské lietadlo ešte nepadlo.

Čo si myslíte, že by sme ako komunita kresťanov mali robiť proti antisemitizmu?

Začať treba výchovou doma a dopĺňať to výchovou v škole. Pomôcť môžu aj zájazdy do Osvienčimu, pretože vždy to s človekom niečo spraví, keď vidí tie haldy topánok, kufrov alebo vlasov. A tiež vy ako cirkevní predstavitelia môžete na túto tému hovoriť. Viete, že pri osobnom rozhovore ma Ján Pavol II nazval „starším bratom?“ Mimochodom, Ježiš bol tiež Žid.

Otázky kládol Peter Čuřík,
na poslednú sa spýtal Peter Švec,
spracoval Martin Hunčár

Maratón duše

Martin HUNČÁR

Maratón duše je príbeh bežca, ktorý sa vo sne znenazdajky ocitol na najzvláštnejších pretekoch na svete. Na každom kilometri ho niekto poučí o nejakej biblickej pravde. Nejde tu ani o rýchlosť, ani o predbehnutie ostatných. Je to zápas so samým sebou, s rôznymi pokušeniami. Pán jedná s jeho postojmi a motívmi. V úryvku, ktorý vám prinášame, bežec nestretáva žiadneho veľkého proroka, ale obyčajné dieťa.

Už vyplatené 6. km

Myslel som, že to bude hračka, ale Talitha priam letela. Vbehli sme do lesa, kde sa iste vyznala lepšie než ja. Bolo mi jasné, že sa kdesi schovala, pretože som ju nikde nevidel. Hľadal som ju a obzeral si majestátne stromy. Na niektorých boli krikľavo oranžovou farbou pomaľované veľké kríže v tvare písmena x. Čo to má znamenať?

„Hu!“ vyľakal ma nejaký chlapec. „Tento kilometer je môj.“ Vykukol spoza stromu a všimol si, ako si prezerám tie znaky. „Niektoré stromy sú už odpísané, pretože si si za skutky zobral odplatu na zemi.“

Spomenul som si, ako som niekomu poslúžil, a potom o tom rozprával svojej manželke či pastorovi. Dožadoval som sa uznania, pochvaly. Nevydržal som, keď ma niekto, čo i len žartom, ponížil a hneď som sa ohradil a vymenúval všetko, čo robím. Chlapec nadviazal na moje myšlienky, ako keby mi videl do karát.

„Z tohto ovocia si mal mať úžitok vo večnosti. Ale vo chvíli, keď si na seba upozornil, stratil si nebeskú odplatu, tieto stromy prestali rásť a ich ovocie opadalo.“

„Aká škoda! Ako som len mohol...“

Vetu som nedopovedal, krútil som hlavou a všímal si kontrast medzi vetvami nesúcimi ovocie a týmito postupne uschýnajúcimi. Chlapec má pravdu. Ale čosi sa vo mne búrilo. „Netreba aspoň občas pripomenúť, čo robím?“ ukázal som na jeden nádherný mladý stromček. „Čo keď na niečom driem, a nikto si toho ani...“ Okamžite ma umlčalo to, čo sa zrazu začalo diať. Odkiaľsi sa objavila záhadná ruka a užuž sa chystala označiť ho iksom. Ihneď som si spomenul, ako sa niečo podobné udialo kráľovi Belšaccarovi.[1]

„Niéé!“ vykríkol som. Chlapec si od ľaku zakryl tvár.

„Je mi naozaj ľúto, že som s tým vôbec začal.“ Zúfalo som sa snažil ospravedlniť predchádzajúce zlyhanie. Uľavilo sa mi, keď ruka zmizla.

„To bolo len tak-tak,“ oddýchol si chlapec a pozrel sa na mňa s drobnou výčitkou v očiach. „Prosím ťa, premýšľaj trochu, keď nabudúce niečo trepneš!“ Pichol ma malým ukazovákom do hrudníka. „Čo si myslel tým, že si tvoju prácu nikto nevšimne? Chcel si povedať, že náš Pán je slepý?“

Vo chvíli, keď si na seba upozornil, stratil si nebeskú odplatu, tieto stromy prestali rásť a ich ovocie opadalo.

Pohľadom som prebehol po stromoch, ktoré sa pýšili veľkým oranžovým krížikom. Najradšej by som tú farbu ošúchal. Až teraz som si všimol, že pod tým písmenom X bol ešte malý nápis, niečo ako poznámka pod čiarou. Zaostril som zrak: „Už vyplatené.“ Tie isté slová sa opakovali aj inde. Každý z tých krásnych stromov som odpísal, a to pre minútku slávy. Malou útechou ostávalo to, že aspoň ten mladý stromček ostal neoznačený a mohol ďalej rásť a silnieť.

Naplnili sa slová z Matúša 5:5-6. Ježiš nás tam nabáda k tomu, aby sme neočakávali odplatu od ľudí, ale radšej robili veci v skrytosti a získali odmenu od Boha.

Prešli sme cez lúku na miesto, ktoré pred nejakým časom zachvátil požiar. Zo zeme tu trčali len obhorené pahýle, na podrážky sa mi lepil popol. Bezútešný pohľad. Ohmatal som jednu nedohorenú vetvu. Aj tu som zlyhal? Ako?

Chlapec ma nenechal dlho čakať: „Tieto stromy zhoreli len preto, že to boli prázdne skutky. Mnoho vecí sa ti môže zdať prospešných a užitočných, ale v nebi dostaneš odplatu len za tie skutky, ktoré Pán dopredu prihotovil, aby si do nich vstúpil. Je to v Efezanoch 2:10.“

„Viem, poznám to.“ Možno sa podobne ako ja cítil Micheáš, ktorý povedal: „Beda mi! Som ako po letnej oberačke ovocia. Som ako paberky po oberačke hrozna. Niet totiž strapca na jedenie, niet skorých fíg, po ktorých túži srdce.“[2] Horúčkovito som premýšľal nad tým, ktoré moje činnosti a skutky dopadli takto neslávne.

Vystúpili sme na mierny kopec, na ktorom stáli desiatky čiernych kríkov pripomínajúcich kosodrevinu. Na rozdiel od tatranskej scenérie, toto obhorené krovie na mňa pôsobilo veľmi skľučujúco. Koľko jalových skutkov stihne človek urobiť za pár rokov...

Chlapec zápalisto pokračoval: „Božie slovo hovorí, že príde deň, keď naše dielo prejde skúškou ohňa. Obstojí

[1] *Pozri Dan 5* [2] *Mich 7:1*

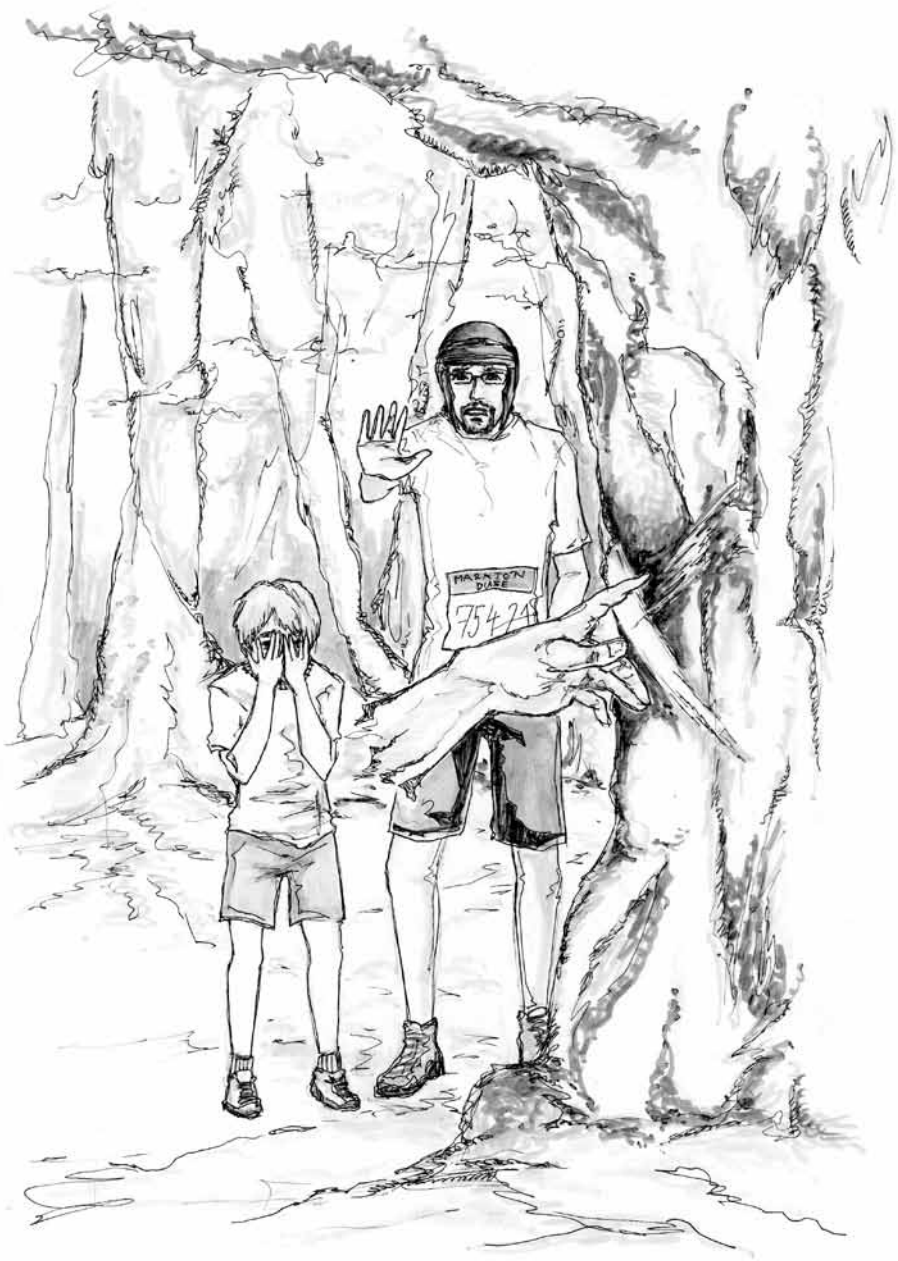

len to, čo bolo vykonané v súlade s Božím plánom.“

„Ak však na tomto základe stavia niekto zlato, striebro, drahokamy, drevo, seno, slamu, dielo každého vyjde najavo. Ten deň to ukáže, pretože sa zjaví v ohni, a sám oheň preskúša dielo každého, aké je,“ spomenul som si na Prvý list Korinťanom 3:12.

„Ak dielo, ktoré niekto postavil, vydrží, dostane odmenu. Ak niekoho dielo zhorí, utrpí škodu; sám však bude zachránený, ale tiež akoby cez oheň,“ dokončil prestrelku veršov. Obzrel som sa a veľké stromy v diaľke mi znova pripomenuli, ako môžem niesť viac ovocia. A popol, ktorý sa za mnou víril ako prach, mi nedal zabudnúť na to, ako ovocie nestratiť. Zvládnem to?

Zbehol som z kopca a zbadal cestu. Chlapec mi zamával na rozlúčku a razom bol preč. Konečne mám obhorený les za sebou. Vtom mi napadlo, že som sa ho pohrúžený do svojich myšlienok vôbec nespýtal, ako sa volá. Škoda.

Zrazu sa však znova pri mne objavil: „Nechcem, aby si z tohto miesta odišiel smutný,“ začal ešte celý zadýchaný. „Zabudol som ti pripomenúť Ježišove slová: ‚Nie vy ste si vyvolili mňa, ale ja som si vyvolil vás a ustanovil som vás, aby ste šli a prinášali ovocie, aby vaše ovocie zostávalo.‘“[3]

„To dobre poznám.“

„Znova sa nad tým zamysli. Máš totiž pochybnosti, či naozaj donesieš Bohu veľa ovocia. Ovocie však nepotrebuješ nijako ‚produkovať‘, stačí ho niesť. Nie je to len na tebe, pretože ty si sa sám nevybral. Vyvolil si ťa Pán a je v jeho záujme, aby sa ti to podarilo.“

Súhlasne som zahmkal. „Ozaj, kto vlastne si?“

„Chlapec, ktorý priniesol Ježišovi päť chlebov a dve rybičky.“

„No toto! O tebe vyučoval asi každý kazateľ!“

Prehliadol môj kompliment a znova sa vrátil k téme: „Boh je stále pri tebe ako záhradník duše. Niekedy ťa prečisťuje a odstriháva plané vetvy, aby si donášal viac ovocia.“

„Len aby mi tie stromy nezhoreli...“

„Nie je to také komplikované. Pán ťa nebude viesť tak, ako chodia artisti po lane. Stačí strata rovnováhy – a už letia dole. Ježiš ťa vedie inak: chytí ťa za ruku, kráča s tebou a popritom sa ťa pýta, čo by si v živote chcel.“

„Veď práve. Čo keď si vyberiem zle?“

„Hlboko v srdci budeš vedieť, čo je Božou vôľou.“ Znova sa na mňa usmial. „Nerob z toho vedu. Pozri, mama mi zabalila obed, ale keď som ho chcel zjesť, jasne som vedel, že ho mám darovať. Chvíľu som s tým zápasil, hovorím si, ako to len vydržím, ale napokon som ho dal Ježišovi.“

„A došlo k zázračnému rozmnoženiu,“ dokončil som jeho príbeh.

„Presne tak. Chytaj!“ Hodil mi akúsi žltú loptičku.

Ohmatal som ju. „Ovocie?“

„Daj si,“ povzbudil ma. „Je výborné.“

Zahryzol som. „Mhm, chutí ešte lepšie ako šťavnatý melón v horúčave. „Čo je to?“

„Trpezlivosť. Nutne ju potrebuješ, aby si mohol prinášať ovocie. Niekedy sa ti bude zdať, že ovocie nenesieš. Nie je to však pravda. Dozrie v správnom čase.“

Znova som si odhryzol a vychutnával lahodnú chuť. „Ešte nikdy ma také malé deti ako Talitha a ty toľko nepoučili.“

„Budeš prekvapený, koľko ťa práve deti naučia. Tak, ahoj! Stretneme sa v nebi.“

[3] *Ján 15:16a*

POZERAJTE POSOLSTVÁ ZO SLOVA ŽIVOTA NA YOUTUBE

Na stránke www.slovozivota.sk kliknite:
- na **ikonku *YouTube kanál SŽ***
alebo zadajte na internete:
- ***YouTube Slovo života Bratislava***

Veríme, že posolstvá služobníkov, ktorí kázali v našom zbore, budú pre vás občerstvením. Božie slovo je stále *„živé, účinné a ostré“* (Žid 4:12).

PODPORTE MISIJNÉ A DOBROČINNÉ PROJEKTY

Jednotlivé projekty môžete podporiť na č. ú.:
IBAN: SK87 0200 0000 0000 6843 4112 Swift: SUBASKBX

Misijné a dobročinné projekty	var.symbol
časopis Víťazný život	*11*
evanjelizácie SR, Evanjelizačný partner	*20*
Dary na prácu zboru SŽ, Dobrovoľné príspevky	*1*
Pomoc sociálne slabým, Služba pomoci SŽ	*22*
Služba sirotám, Nadácia GF&H, Uganda	*23*
Celosvetová misia, Misia Livets Ord Uppsala	*26*
Podpora detskej služby, Detský tábor Slova života	*54*
Podpora projektu, Budova Slova života	*3*

POMÔŽTE NÁM VYDÁVAŤ VÍŤAZNÝ ŽIVOT

Toto číslo vychádza v náklade 2 800 kusov. Časopis rozposielame zadarmo už na viac ako 1 450 adries. Veľkú časť nákladov stále nesie náš zbor a mnohí verní prispievatelia z celého Slovenska. Sme veľmi vďační za každý príspevok, či na pravidelnej báze alebo jednorázovo.

Vašu podporu, prosíme, pošlite priloženou poštovou poukážkou alebo sumu poukážte na:
VÚB BA – centrum,
IBAN: SK87 0200 0000 0000 6843 4112
Swift: SUBASKBX

VÍŤAZNÝ ŽIVOT 1/2017
Registračné číslo Ministerstva kultúry: ISSN 1338-1717, EV 3275/09
vychádza 3x do roka
apríl 2017, 17. ročník

Časopis pre všetkých kresťanov. Obsahuje články, svedectvá, reportáže, príbehy a oznamy o nových knihách, a kresťanských podujatiach.
Vydáva: Slovo života international Bratislava
Tomášikova 30, 821 01 Bratislava, IČO 30 839 998
tel./fax: 02-20929311
e-mail: slovozivota@slovozivota.sk
www.slovozivota.sk

Zodpovedný redaktor: Peter Čuřík
Články, technické spracovanie a preklady: Peter Čuřík, Maťo Kolodzejčík, Martin Hunčár, Lenka Bašnárová, Tomáš Počai, Janka Hrivnáková, Vlado Žák, Monika Bitterová
Vizuálna koncepcia: Ľubica Tomaštíková
Fotografie: Joakim Lundquist, Peter Čuřík, Marek Turčok, Mirka Vajdová, Božena Hvizdošová, Samuel Králik, Janko Čonka, Janka Hrivnáková, Ľubo Bechný
Prešlo jazykovou korektúrou.

EURÓPSKA KONVOKÁCIA V BRATISLAVE 2017

VIANOČNÁ PÁRTY / OPERÁCIA **VIANOČNÉ DIEŤA**

PREDNÁŠKA O HOLOKAUSTE V ŽILINE

ZBOROVÁ **LYŽOVAČKA**

BIŠB
BIBLICKÁ ŠKOLA BRNO

září 2017 - duben 2018

www.bisb.cz

Uvažoval jsi někdy o studiu na bib lické škole? Myslel sis, že to pro Tebe není časově dostupné? Nyní stačí, když najdeš 16 hodin týdně po dobu 24 týdnů, a i pro Tebe se nemožné může stát realitou.

„Vybavte Boží lid slovy víry, ukažte mu duchovní zbraně, které má, naučte ho, jak je používat, a pošlete ho do vítězného boje pro Pána."

S touto vizí byl v roce 1983 založen sbor Slovo života a Biblické centrum Slovo života v Uppsale. Ta se stala základem i pro všechny další mezinárodní biblické školy Slovo života, kterými dosud prošlo již více než 27 tisíc studentů.

Čas, který věnuješ studiu na Biblické škole Slovo života, položí ve Tvém životě pevné základy víry a připraví Tě na to, co tě v budoucnu čeká. Přiblížíš se Ježíši a získáš větší známost a porozumění Písmu. Před Tebou je fantastický rok přípravy a formování osobnosti! V Biblické škole s celosvětovým dosahem Tě budou vyučovat zkušení učitelé Bible. To vše můžeš pohodlí svého domova, proprožít v tože toto studium nabízíme přes internet.

Průběh vyučování

Na Biblické škole budeš studovat 24 předmětů, jako například: Evangelizace, Uzdravení, Kázání a vyučování, Autorita věřícího, Modlitba, Leadership a další.

Pomazané vyučování z Božího slova bude spojeno i s možností praktické aplikace toho, co ses naučil.
I přesto, že se jedná o internetové studium, budeme během studia pro naše studenty organizovat společné setkání v Brně, kde proběhnou jednoudenní semináře na dané téma (5x za školní rok).
Školní rok bude zakončen misijním výjezdem a poté graduací.

Všechna vyučování budou v anglickém jazyce s překladem do češtiny. Studium je tedy možné v češtině nebo v angličtině.